

1/2026

NEBE POD KONTROLOU

Prezident republiky Petr Pavel, ministr obrany Jaromír Zůna a náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Karel Řehka se prostřednictvím videohovorů spojili před vánočními svátky s veliteli pěti českých jednotek působících v zahraničních operacích. V předvánočním období tak ocenili nasazení až 600 příslušníků Armády ČR, kteří trávili svátky v odloučení od domova. Poděkovali vojákům za jejich profesionalitu, připravenost a odpovědnost při ochraně společných hodnot v době turbulentního vývoje bezpečnostního prostředí ve světě.

Text: Barbora Popovová, foto: FB AČR

Vážené vojákyně a vojáci, zaměstnankyně a zaměstnanci resortu,

poprvé Vás zdravím z pozice ministra obrany. Dovolte mi, abych Vám vyjádřil úctu a poděkování za Vaši službu a pracovní nasazení. Armáda České republiky je oporou naší bezpečnosti a důvěryhodným partnerem doma i v zahraničí. Díky Vaší profesionalitě a nasazení se občané ČR mohou cítit v bezpečí – a to je hodnota, kterou nelze ničím nahradit. Nedílnou součástí profesionálního fungování armády je také její zabezpečení a vy-

tvoření podmínek pro její stoprocentní nasazení. To je úkol civilní části resortu a spolupráci obou těchto složek považuji za velmi důležitou.

Vím, jak náročná je vojenská profese. Vyžaduje nejen fyzickou a psychickou připravenost, ale i odhodlání, disciplínu a schopnost spolupracovat. O to více si vážím Vaší práce a mohu Vás ujistit, že zlepšování podmínek v armádě je pro mě prioritou. Udělám maximum pro to, aby služba v Armádě České republiky měla prestiž, kterou si zaslouží, a aby každý z Vás cítil, že jeho úsilí má smysl.

Před námi je období plné příležitostí i výzev. Zvládneme je jen tehdy, pokud budeme stát při sobě a spolupracovat. Naší společnou prioritou zůstává bezpečí, prosperita a mír – hodnoty, které chráníme pro sebe i pro budoucí generace. Nezapomínejme však, že obrana země není jen úkolem armády – je to společná odpovědnost nás všech. Bez podpory veřejnosti, důvěry a spolupráce by naše úsilí nebylo možné. Proto chci poděkovat i všem, kdo uniformu nenosí, ale stojí za vojákyněmi a vojáky. Obrana státu je totiž záležitostí celé společnosti.

Armáda je silná díky lidem, kteří ji tvoří. Díky Vám můžeme čelit výzvám s jistotou, že obstojíme. Jsem hrdý na to, že mohu stát po Vašem boku, a ve své funkci Vám budu maximální oporou.

Jaromír Zůna

OBSAH

Nebe pod kontrolou	4
Amber Lionheart 2025	12
8. úkolové uskupení na Slovensku	14
Cenné zkušenosti i prověrka fyzicky	15
Zemřel generálporučík v. v. Miloslav Masopust	18
Nové technologie vyžadují připravenost logistiků	20
Proti Číně, Rusku i Íránu	22
Chorvatsko se připojilo ke kontraktu na Tetry T-815	25
Neviditelné zbraně	28
5G jako součást suverenity státu?	31
Investovat do svého života se vyplatí	32
Vojenská policie slaví 35 let	36
Vojenská tematika na vánočních a novoročních pohlednicích z první poloviny 20. století	40

PŘÍLOHA **dukla**sport

Třetí triumf Ester Ledecké	44
Kanoistka Martina Satková o výcviku ve Vyškově	46
Snowboardistka Maděrová před Vánoce válela	47
Adamczyková po mateřské ovládla malé finále ve Světovém poháru	47
Cyklistka Macháčová ukončila úspěšnou kariéru, v Dukle zůstává	48
Slavná jména, vzpomínky a hrdost. Jubilanti Dukly se opět sešli	49

NEBE POD KONTROLOU

Rok 2025 nebyl pro Vzdušné síly AČR jen dalším obdobím výcviku. Byl to rok, kdy se historie potkala s budoucností. Od světového zlata v britském Fairfordu přes nasazení na Islandu a v Polsku až po přípravu revolučního nástupu systému PVO SPYDER a loučení s legendárními stroji Mi-8. České nebe a naše alianční závazky nikdy nebyly v pevnějších rukou.

"Vzdušné síly roku 2026 nejsou jen o technice. Jsou o lidech, kteří své technice rozumí, umí ji ovládat a jsou odhodláni bránit hodnoty, na kterých stojí bezpečnost naší země. Rok 2025 ukázal, že se na vzdušné síly AČR můžou občané kdykoliv a za jakýchkoli okolností spolehnout," děkuje svým vojákům velitel vzdušných sil generálmajor Čepelka.

Elita nad Atlantikem i v srdci Evropy

Čeští stíhači v roce 2025 opět potvrdili, že patří k absolutní špičce NATO. Klíčovou událostí roku byla mise na Islandu, kde čtvrté nasazení pěti letounů JAS-39 Gripen z čáslavské 21. základny po dobu pěti týdnů střežilo severní křídlo Aliance. Unikátnost operace podtrhl přelet s využitím tankeru Airbus A330 MRTT, což demonstrovalo schopnost českého letectva operovat na obrovské vzdálenosti.

Paralelně s tím vrtulníková jednotka z Námořnictva nad Oslavou nasadila stroje Mi-171Š

v Polsku, kde již ve 4. rotaci posiluje obranu východního křídla. Tyto mise nejsou jen o technice, ale o mezinárodním respektu, který čeští vojáci u spojenců mají. Obě mise potvrdily vysokou míru interoperability, samostatnosti a důvěry spojenců v české vzdušné síly.

Světové zlato a mezinárodní prestiž ve Kbelích

Zatímco stíhači střežili hranice, kbelská 24. základna dopravního letectva přivezla „olympijské vítězství“. Z prestižní přehlídky

Royal International Air Tattoo (RIAT) si dvojice vrtulníků W-3A Sokol odvezla zlatou trofej za nejlepší letovou ukázkou. Jejich synchronizovaná sestava kombinující akrobacii se záchrannou operací nadchla odbornou porotu i diváky.

Prestiž Prahy jako centra záchranářů podtrhlo i srpnové cvičení Galileo SAR Meet 2025, které se v Česku konalo vůbec poprvé. Do Kbel dorazilo osm evropských posádek s unikátní technikou, jako je norský „SAR Queen“, aby pod záštitou agentury EUSPA ladily postupy při záchrane lidských životů za využití nejmodernějších satelitních technologií systému Galileo.

KONEC LEGEND A NÁSTUP DIGITÁLNÍHO BOJIŠTĚ

Rok 2025 se zapsal do dějin jako rok loučení i nových začátků. Po téměř 60 letech služby se armáda definitivně rozloučila s vrtulníky Mi-8, které desítky let přepravovaly prezidenty i vojáky. Éra „východní“ techniky končí a uvolňuje místo digitální budoucnosti.

• **Systém SPYDER:** Ve Strakonicih byly na konci roku zahájeny vojenské zkoušky nového protiletadlového raketového systému z Izraele. Jde o revoluční skok v ochraně našeho území a Českou republiku to posunuje blíže k vybudování vícevrstvé protivzdušné obrany.

• **Vrtulníky H-1:** V Náměšti skončila mise amerického výcvikového týmu. Výcvik na stroje Viper a Venom je nyní plně v českých rukou, což potvrzuje vysokou odbornost našeho personálu.

• **Radiotechnické vojsko:** 26. pluk oslavil 75 let své existence úspěšnou certifikací TACEVAL v rámci cvičení Clear Sky, která potvrdila, že naše schopnost řídit vzdušné operace odpovídá nejpřísnějším standardům NATO.

Připraveni k obraně – připraveni spolupracovat

Základním pilířem činnosti vzdušných sil zůstala ochrana vzdušného prostoru ČR a NATO v rámci systému NATINAMDS. Současně však rok 2025 jasně ukázal posun k zavádění multidoménových operací (MDO), kde jsou senzory, efekторы a velení propojeny do jednoho funkčního celku. Aktivace Národního posilového systému ČR v prosinci prověřila

schopnost Velitelství vzdušných sil řídit síly v krizových podmínkách a koordinovat letecké základny, radiotechnické jednotky i pozemní protivzdušnou obranu v reálném čase.

Agilní síly pro moderní bojiště

Rok 2025 přinesl výrazný důraz na koncepty Agile Combat Employment (ACE) a rozptýlených operací, které zásadně zvyšují odolnost vzdušných sil vůči prvotním úderům. Cvičení letištního manévru, výcvik Aircraft Cross Servicing a schopnost provozu z improvizovaných ploch potvrdily, že české letectvo je připraveno působit mimo tradiční základny – rychle, flexibilně a v aliančním prostředí.

Lidé jsou základ: změny ve velení, výcvik i zálohy

Rok 2025 byl také rokem personální kontinuity a generační obměny. Noví velitelé 22. základny vrtulníkového letectva a 25. protiletadlového raketového pluku převzali odpovědnost v době zásadních změn. Významným prvkem se stalo dobrovolné vojenské cvičení, které do systému obrany státu přivedlo desítky motivovaných mladých lidí a posílilo vazbu armády se společností. Mnoho mladých studentů

prošlo náročným drilem a složilo vojenskou přísahu. Tím se stali součástí aktivní zálohy a živým důkazem, že bezpečnost státu je společnou hodnotou.

Síla tradice a zapojení veřejnosti

Vzdušné síly nejsou jen uzavřeným světem profesionálů. Dny NATO a Dny Vzdušných sil AČR v Ostravě, Modré nebe v Českých Budějovicích a Aviatická pouť v Pardubicích v roce 2025 přilákaly statisíce diváků. Nezapomenutelným momentem se stal v rámci ostravské akce společný přelet britských Red Arrows a českých gripenů nad Prahou k 80. výročí konce války.

Připraveni na další skok

Vzdušné síly vstupují do roku 2026 jako sebevědomá, modernizující se složka Armády České republiky, která staví na lidech, technologiích a alianční spolupráci. Čeká je další prohlubování interoperability, příprava na nové platformy a posilování schopností, které zajistí, že české nebe – i alianční prostor – zůstanou bezpečné.

Text: mjr. Zuzana Sekaninová, foto: Vzdušné síly AČR

AMBER LIONHEART 2025

POTVRDILLO PŘIPRAVENOST ČESKÉ ARMÁDY

Po roce příprav završila 7. mechanizovaná brigáda Hranice koncem loňského roku jeden z klíčových milníků své moderní existence. Uspěla v certifikačním velitelско-štábním cvičení Amber Lionheart. Brigáda tím potvrdila operační připravenost působit ve struktuře Mnohonárodní divize severovýchod a v případě potřeby být nasazena do operace kolektivní obrany NATO podle článku 5 Washingtonské smlouvy. Cvičení bylo zaměřeno na procesy velení a řízení bez plošného nasazení všech jednotek v terénu.

„Roční etapa přípravy spojila procesní plánování, řízení operací, mezinárodní interoperabilitu i finální certifikaci. 7. mechanizovaná brigáda tak potvrdila schopnost plnit úkoly kolektivní obrany a zařadila se mezi plně hodnocené alianční jednotky připravené k nasazení v rámci Mnohonárodní divize severovýchod,“ konstatoval bezprostředně po vyhlášení výsledku velitel 7. mechanizované brigády brigádní generál Zdeněk Mikula. Průběh pozorně sledovalo nejvyšší velení české armády i zástupci NATO. Na certifikační proces dohlíželi dva mentoři z Mnohonárodní divize severovýchod, plukovník František Bartko ze slovenské armády a podplukovník Zoltán Patkai z maďarských ozbrojených sil. Velitel Velitelství pro operace AČR generálporučík Václav Vlček a plukovník František Bartko brigádě osobně předali certifikát o splnění hodnotícího procesu.

Armáda ČR potvrdila schopnost plnit závazky vůči NATO

„Velitelství brigády prokázalo v rámci certifikačního procesu schopnost plánovat a řídit operace bojového úkolového uskupení v rámci Mnohonárodní divize severovýchod. Armáda ČR tímto potvrdila schopnost plnit závazky vůči NATO, podílet se na kolektivní obraně,“ zdůraznil generálporučík Václav Vlček. Vysoce pozitivně hodnotili výkon i zahraniční představitelé. „Spolupráce s českou 7. mechanizovanou brigádou je pro nás příkladem vynikající interoperability a profesionality. Jejich výsledek odpovídá standardům NATO,“ uvedl generálmajor Jarosław Górowski, velitel Mnohonárodní divize severovýchod.

Bojová situace v moderním konfliktu

Devítidenní cvičení navázalo na národní výcvik Czech Lion 25, které ale ověřovalo

procesní funkce velení v národním rámci. Během Amber Lionheart se již simulovala skutečná krizová situace s dynamikou moderní války, tlakem na rozhodování a nutností koordinace aliančních prvků v reálném čase a v nadřízenosti mnohonárodní divize. Hlavní část výcviku probíhala v Hranicích a Drahotuších, kde štáb pracoval v režimu nepřetržitě simulované operace. Paralelně působila skupina důstojníků brigády také u divizního velitelství v polském Elblągu, odkud se koordinovaly síly ve společném operačním prostoru. Scénář byl koncipován tak, aby postupně eskaloval od obranných operací k protiútokům, a to za podmínek hybridních i kinetických hrozeb. Důraz byl kladen na koordinaci mezi podřízenými prvky, rychlost rozhodování, schopnost adaptace na měnící se situaci a udržení vysoké míry interoperability se spojenci.

Cvičení simulovalo reálný konflikt

Specifikem Amber Lionheart 25 bylo, že 7. brigádní úkolové uskupení vedlo operaci simultánně z hlavního místa velení a centra podpory boje. Hlavní místo velení řídilo manévry brigády, komunikaci s nadřízenou divizí a se sousedními brigádami v operační sestavě. Centrum bojové podpory ve stejném čase řídilo podporu a udržitelnost celé operace – sledovalo průběh boje, stav jednotek, logistiku, zdravotnické zabezpečení, přesuny a doplňování. „Tato konfigurace odpovídá způsobu, jakým by bylo uskupení nasazeno v reálném konfliktu, a umožnila hodnotitelům prověřit nejen schopnost naplánovat operaci, ale i dlouhodobě udržet bojeschopnost svěřených sil,“ vysvětlil plukovník Radek Šoman, náčelník štábu 7. mechanizované brigády. Důležitým prvkem cvičení byla také interoperabilita celého brigádního úkolového uskupení. V operaci nefigurovala pouze 7. mechanizovaná brigáda jako jádro těžké brigády, ale i přidělené prvky bojové podpory a bojového zabezpečení napříč Armádou České republiky – dělostřelecké, ženijní, chemické (CBRN), průzkumné, protivzdušné, spojovací, logistické a zdravotnické prvky, stejně jako představitelé leteckí návodčí (JTAC). Všechny tyto složky bylo nutné začlenit do jednotného plánu, sladit v čase a prostoru a řídit je prostřednictvím obou veličích míst jako jeden funkční celek.

Vojáci prokázali připravenost

Moderní simulační technologie umožnily prověřit procesy velení a nastavené postupy, reakce na krizové situace i kontinuitu rozhodovacího procesu. Hodnotitelé NATO sledovali

způsob, jakým štáb pracuje s daty z bojiště, jak komunikuje s aliančními partnery a jak vede operaci v čase, který je typický pro konflikt vysoké intenzity. „V prostředí moderního konfliktu nerozhodují jen technologie a moderní technika. Rozhoduje připravený štáb, schopnost přemýšlet, reagovat a přijímat rozhodnutí. Naši vojáci to prokázali,“ zdůraznil Šoman.

Víc než cvičení

Úspěšné dokončení Amber Lionheart 25 v praxi znamená pro hranické vojáky jediné – 7. mechanizovaná brigáda potvrdila, že je připravena být nasazena v operacích NATO

a schopna řídit rozsáhlé operace vysoké intenzity. Výcvik přinesl cennou zpětnou vazbu nejen v oblasti velení, ale i procesního rozvoje a doktrinální přípravy na možné budoucí scénáře včetně dalšího rozvoje těžké brigády a přidělených prvků bojové podpory. „Tento výcvik nás posunul nejen odborně, ale stmelil nás jako tým. Potvrdili jsme schopnost plánovat a rozhodovat v tempu moderního bojiště. Jsou to pro nás cenné zkušenosti,“ doplnil brigádní generál Zdeněk Mikula, velitel 7. mechanizované brigády.

Text a foto: kpt. Romana Spitzerová

8. ÚKLOVÉ USKUPENÍ NA SLOVENSKU

V pondělí 15. prosince 2025 se ve vojenském výcvikovém prostoru Lešť uskutečnilo předání operačního úkolu 8. úkolovému uskupení. Podplukovník Petr Beď, velitel uskupení, převzal od podplukovníka Miroslava Kružici zodpovědnost za plnění úkolů vyplývajících z aliančního členství.

Od června roku 2022 působí na Slovensku jednotky NATO, jež jsou součástí mnohonárodních brigád vytvořených k obraně východního křídla Severoatlantické aliance. Po boku téměř dvou stovek českých vojáků zde působí slovenští, slovinští, španělští a portugalské vojáci. České zastoupení tvoří zejména vojáci 42. mechanizovaného praporu z Tábora. Podplukovník Beď předal na nástupu všem svým vojákům nášivku se znakem mnohonárodní brigády a při krátkém pozdravu mimo jiné řekl: „Předání rukávových znaků je symbolickým aktem k převzetí operačního úkolu a zařazení naší jednotky do mezinárodní brigády. Znak je symbolem jednoty, posiluje pouto mezi vojáky a odpovědnost za svěřený úkol. Je mi ctí, že vám mohu velet. Věřím, že společným úsilím dokážeme splnit všechny úkoly, které nás zde čekají.“

České úkolové uskupení tvoří příslušníci velitelství mnohonárodní brigády, národní prvek podpory, předsunutá mechanizovaná rota a další podpůrné prvky. V ČR jsou poté vyčleněny další jednotky připravené v případě potřeby posílit český kontingent.

Text a foto: kpt. Petr Haška

Tímto krokem Armáda ČR navazuje na úspěchy předchozích ročníků a reaguje na rostoucí zájem mladých lidí o možnost vyzkoušet si vojenský výcvik v praxi bez nutnosti okamžitého a dlouhodobého závazku ke službě. DVC představuje také příležitost osvojit si schopnosti důležité nejen pro službu v uniformě, ale i pro běžný život.

Program je vytvořen tak, aby účastníkům přinesl ucelený pohled na vojenskou přípravu a umožnil jim porozumět tomu, co služba v armádě obnáší – ať už jde o každodenní disciplínu, týmovou dynamiku nebo nároky na fyzickou i psychickou odolnost. V rámci čtyřtýdenního intenzivního výcviku si studenti osvojí velké množství schopností. Patří mezi ně například střelecká a taktická příprava, manipulace se zbraní, taktický pohyb, maskování, orientace v terénu, základy přežití, zdravotnická příprava, a především schopnost fungovat v týmu.

Zkušenosti z minulých ročníků ukazují, že účastníci získávají větší sebevědomí, lepší povědomí o vlastních schopnostech a hlubší pochopení hodnot spojených s vojenskou službou a obranou vlasti. DVC zároveň přispívá k rozvoji občanské odpovědnosti a rozšiřuje povědomí o tom, že obrana země není úkolem pouze armády, ale celé společnosti. Armáda ČR dlouhodobě zdůrazňuje, že zapojení mladé generace do aktivit, které podporují její připravenost a povědomí o bezpečnostní situaci, je nezbytné pro budoucnost armády i samotné společnosti. Program tak

nejen inspiruje k možné kariéře vojáka z povolání nebo vstupu do aktivní zálohy, ale také nabízí možnost lépe pochopit roli armády v kontextu aktuálního dění.

Náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Karel Řehka připomíná, že rostoucí zájem studentů o vojenský výcvik je důkazem jejich odpovědnosti a odhodlání. Podle něj stále více mladých lidí hledá způsob, jak přispět k obraně země a převzít svůj díl odpovědnosti. DVC jim umožňuje zjistit, co služba v armádě obnáší, a získat zkušenosti užitečné i pro běžný, civilní život.

Úspěšní absolventi výcviku získávají status vojáka v záloze a finanční odměnu ve výši 46 793 korun před zdaněním. Pro většinu z nich je však největším přínosem samotná zkušenost: překonání vlastních limitů, poznání nových lidí se stejnými hodnotami a možnost nahlédnout do prostředí, které je veřejnosti běžně nepřístupné.

Program klade důraz na bezpečnost, kvalitní instruktorský dohled a otevřenou komunikaci s účastníky i jejich rodinami, což přispívá k pozitivnímu vnímání armády.

Výcvik začne 7. července 2026 a bude zakončen 31. července slavnostní přísahou. Podrobné informace o podmínkách účasti, průběhu cvičení, lokalitách i přihlašovacím procesu jsou dostupné na portálu doarmady.mo.gov.cz.

Text: Barbora Popovová, foto: AČR

ZEMŘEL GENERÁL PORUČÍK V. V. MILOSLAV MASOPUST

ČEST JEHO PAMÁTCE!

Pamětník těžkých bojů čs. vojáků na Dukle a během osvobození Československa se narodil 26. září 1924 v obci Český Straklov na Volyni do učitelské rodiny. Po uzavření gymnázia byl v důsledku nacistické okupace nucen pracovat v masokombinátu. Po osvobození Volyně se dobrovolně přihlásil k vojenské službě a 18. března 1944 vstoupil do řad 1. československé samostatné brigády v SSSR, kde byl o pět dní později prezentován společně se svým otcem.

Po absolvování výcviku u samostatného praporu automatčků a kurzu velitelů čet byl ustanoven velitelem družstva. Ve dnech 8. až 10. září 1944 se zúčastnil bojů o Krosno, kde byl zraněn. Po vyléčení pokračoval ve službě u 5. dělostřeleckého pluku 1. československého armádního sboru, s nímž se podílel na osvobození Slovenska.

Po válce zůstal v armádě. Absolvoval Vojenskou akademii v Hranicích, později také Vojenskou akademii v Brně v oboru raketové vojsko a dělostřelectvo. Zastával řadu velitelských funkcí v dělostřeleckém a raketovém vojsku. Z aktivní služby byl uvolněn v prosinci 1980 v hodnosti plukovníka.

Za mimořádné zásluhy byl po roce 1989 opakovaně povýšen: brigádním generálem v. v. byl jmenován v roce 2005, generál-

Ve 101 letech zemřel 4. ledna letošního roku válečný veterán generálporučík v. v. Miloslav Masopust. Příslušník československé zahraniční armády na východní frontě a dlouholetý důstojník čs. dělostřelectva patřil mezi ikonické hrdiny 2. světové války.

majorem v. v. v roce 2019 a generálporučíkem v. v. v roce 2022.

Za službu vlasti obdržel řadu nejvyšších československých i zahraničních vyznamenání, mimo jiné Řád Bílého lva, Československý válečný kříž 1939, čs. medaili Za chrabrost před nepřitelem, Řád vlastenecké války II. stupně a medaili Za vítězství nad Německem. Generálporučík Miloslav Masopust byl také aktivním členem Československé obce legionářské, kde v letech 2002–2004 působil jako místopředseda. Po celý život se účastnil pietních a vzpomínkových akcí a významně se podílel na uchovávání historické paměti druhé světové války.

Text: OVVVH, foto: archiv AČR

VZPOMÍNKA NA GENERÁLA MILOSLAVA MASOPUSTA

Všude se nyní objevují vzpomínky na generála Miloslava Masopusta, člověka, pro kterého byla služba vlasti smyslem celého života. I my si dovoluujeme uveřejnit vzpomínku brigádní generálky v. v. Lenky Šmerdové, která mu byla do poslední chvíle, spolu s jeho rodinou a zejména manželkou, velkou oporou. Jí patřilo jeho poděkování, které jsme uveřejnili spolu s jeho vánočním a novoročním přáním českým vojákům (AR č. 12/2025).

Pan generál pro mě nebyl jen válečným veteránem 2. světové války a generálporučíkem Armády České republiky. Byl to člověk s hlubokou, tichou pokorou. Byl to hrdina – ne okázalý, ale tichý. Takový, jaká bývá skutečná odvaha. Víím, že ani jeho vojenský, ani civilní život nebyl jednoduchý. Přesto si nikdy nestěžoval. Nesl věci s klidem, důstojností a vnitřní silou. Až do posledních let se aktivně zajímal o armádu, o dění kolem sebe i o lidi, a to nejen v armádě, ale i v místě, kde žil. Tíše pomáhal, bez potřeby uznání či pozornosti. Bylo mi ctí jej doprovázet až do poslední chvíle. Být nablízku, pomáhat a zároveň poznat i jeho neuvěřitelně silnou a laskavou manželku Helenku, která mu byla velkou oporou. A zůstanou mi v paměti i ty drobné, nenápadné projevy přátelství – vzdušný polibek, mrknutí, tichý úsměv. Gesta, která nepotřebovala slova, a přesto řekla vše. Takový byl on. Pro mě zůstane vzorem postoje k životu. Toho, jak lze nést odpovědnost, autoritu i laskavost zároveň. Jak lze sloužit, a přitom zůstat člověkem. Bude pro mě velkou ctí jej vyprovodit. S úctou, vděčností a tichým poděkováním za přátelství a inspiraci, které zůstávají.

Čest Vaší památce, pane generále.

V kostele sv. Jana Nepomuckého na Hradčanech v Praze se 12. ledna 2026 konalo poslední rozloučení s válečným veteránem generálporučíkem v. v. Miloslavem Masopustem. Smutečního obřadu s vojenskými poctami se mimo nejbližší rodinu zúčastnili ústavní činitelé ČR, zástupci armády, veteránských organizací, odborných institucí i široké veřejnosti.

NOVÉ TECHNOLOGIE VYŽADUJÍ PŘIPRAVENOST LOGISTIKŮ

Logistici zrekonstruovali metrologickou laboratoř, testují i pracoviště pro 3D tisk náhradních dílů. Laboratoř je připravena, splňuje přísné normy a poskytuje optimální podmínky pro přesná měření. Ve zkušebním režimu bylo také zřízeno pracoviště umožňující výrobu prostřednictvím 3D tisku. Jaké novinky a změny to přináší pro armádu?

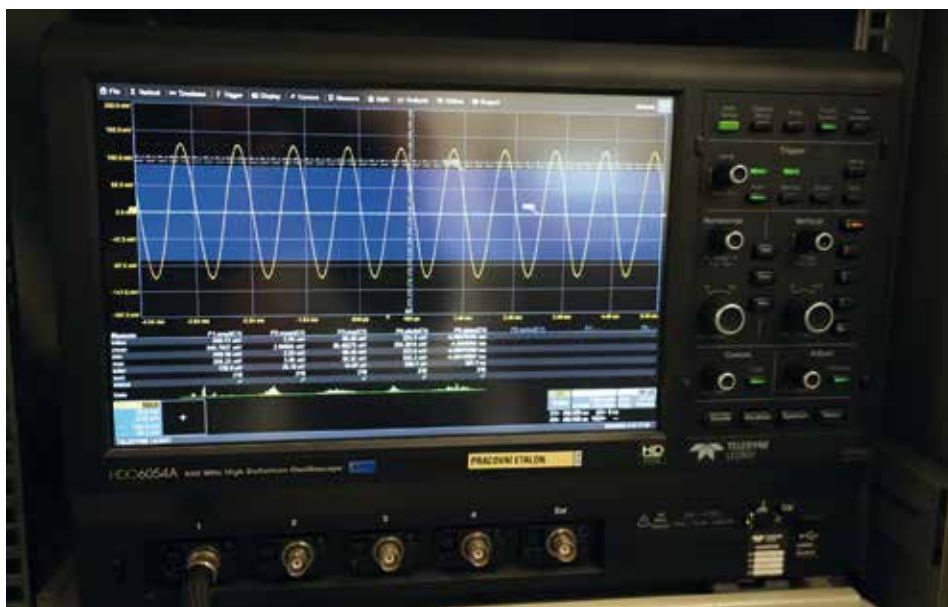
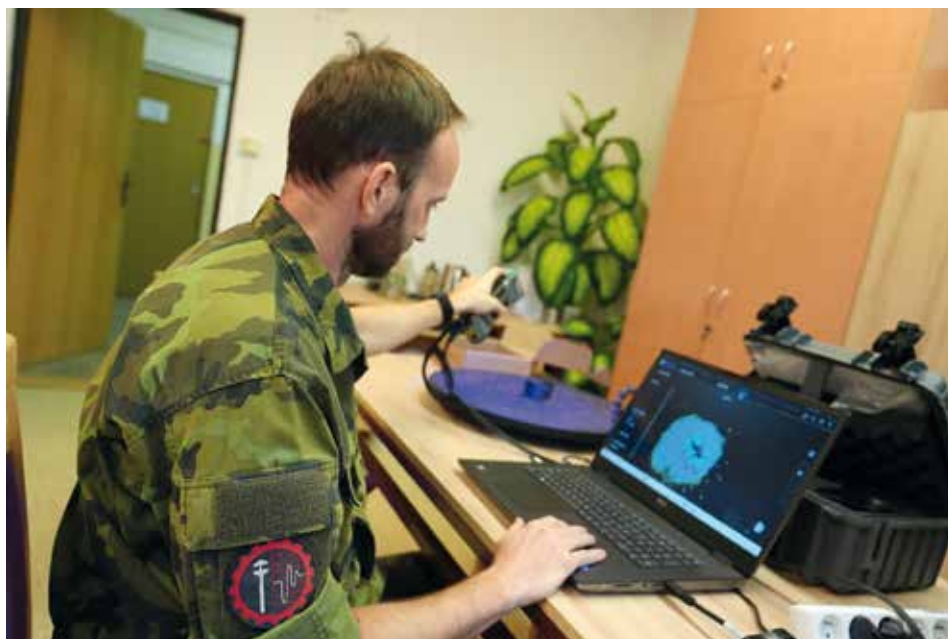
Rekonstrukce metrologické laboratoře a testování 3D tisku představují významný krok vpřed v oblasti technického zabezpečení a modernizace Armády ČR. Nové technologie umožňují přesnější měření, efektivnější kalibrace a do budoucna potenciální výrobu náhradních dílů, což může přispět ke zkrácení doby oprav a zvýšení adaptability při řešení technických problémů.

Metrologická laboratoř

Po dvaceti letech provozu bylo jasné, že původní metrologické technologie už neodpovídají současným požadavkům. V roce 2022 proto začala příprava rozsáhlé rekonstrukce Úseku metrologie v Pardubicích. Jejím cílem bylo nejen splnit aktuální technické normy, ale také vytvořit podmínky pro měření nové generace letecké techniky.

Nové technologie v laboratoři umožňují přesné udržování teploty a vlhkosti, což je důležité pro přesné měření elektrických veličin. Také klimatizované skladové prostory zajišťují stabilní prostředí pro přístroje před měřeními. Provedená modernizace tak nově umožňuje vyšší spolehlivost revizí a vytvořila podmínky pro další rozvoj metrologie v rámci resortu obrany. „Současně vznikl plán pro kalibraci nových přístrojů k technice H-1 a F-35, což vyžaduje nákup odpovídajícího vybavení pro její plné využití,“ doplnil náčelník Centra zabezpečení oprav Lázně Bohdaneč podplukovník Jiří Farbar.

Laboratoř dnes patří mezi nejvýznamnější pracoviště v oblasti měření elektrických veličin v rámci armády. Ročně zde proběhne přibližně 1 500 kalibrací a 1 000 revizí přístrojů pro vzdušné a pozemní síly i další složky resortu obrany. Jedná se například o osciloskopy, vysokofrekvenční generátory, kalibrátory elektrických veličin nebo přístroje pro měření navigačních signálů. „Pro plnění těchto úkolů musíme mít dokonale vyškolený personál.

Samotné vyškolení jednoho pracovníka totiž trvá i několik let a tyto osoby se složitě hledají. A proto je nutné se do budoucna zaměřit na nábor nových příslušníků, kteří budou schopni tuto vysoce odbornou a specializovanou činnost provádět," komentuje major Petr Forejtek z Lázní Bohdaneč.

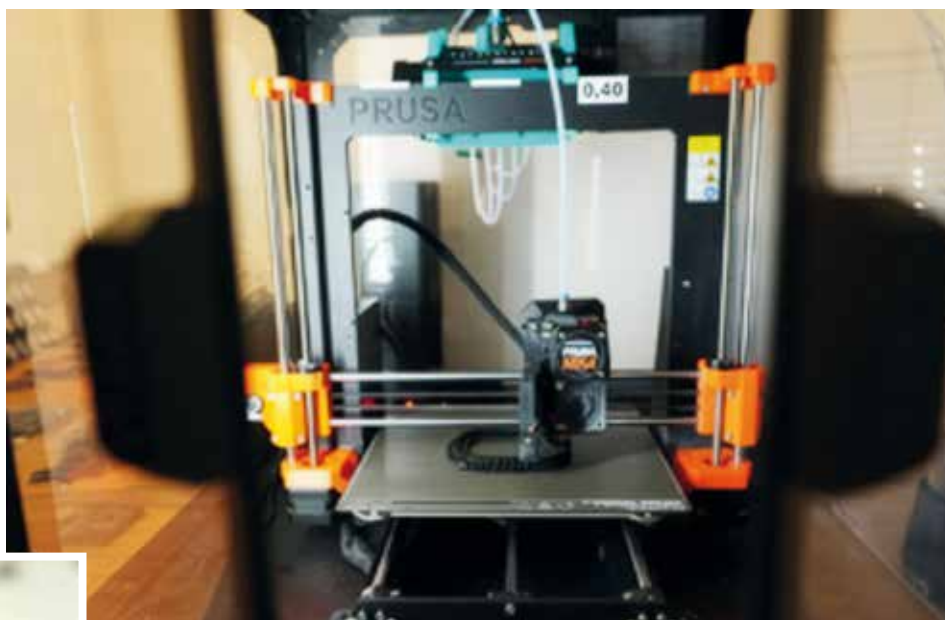
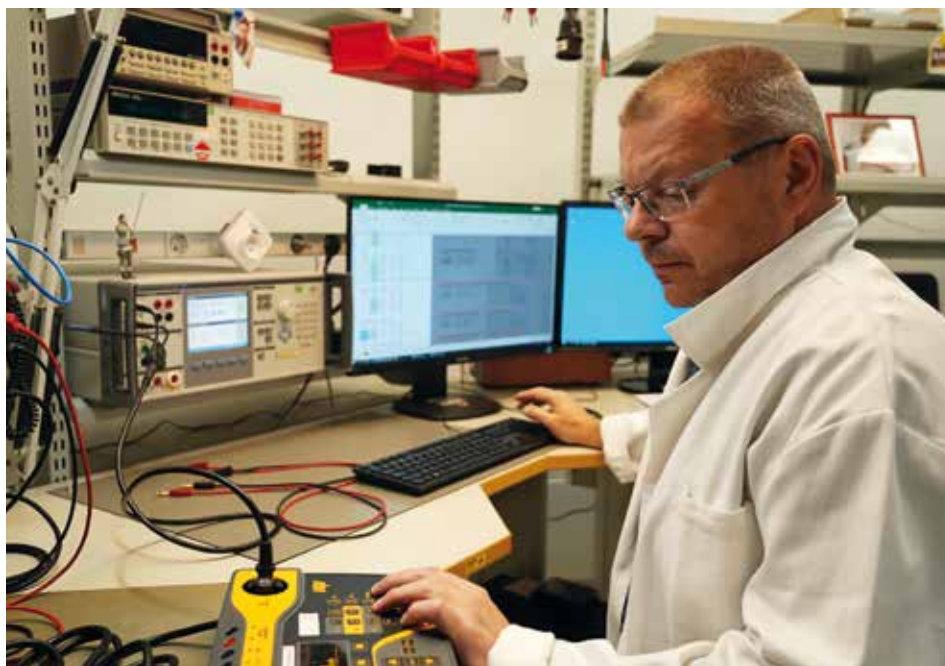
Nové pracoviště pro 3D tisk – technologie zítřka

Centrum zabezpečení oprav nezůstává jen u modernizace laboratoře. Vzniklo nové pracoviště zaměřené na výrobu pomocí 3D tisku. Tento krok otevírá možnosti rychlé produkce náhradních dílů, prototypů a speciálních komponentů, což výrazně zkrátí dobu oprav a zvýší flexibilitu při řešení technických problémů. Příslušníci z Lázní Bohdaneč už teď dokážou ve zkušebním režimu tisknout běžné spotřební díly, ale i takové, které se už obvykle ani nevyrábějí. Dále jsou schopni vyrobit různé součástky a nářadí pro opraváře podle jejich konkrétních potřeb.

„Jsme ve fázi testování a zavádění této technologie, která nám do budoucna umožní rychlejší náhradu různých součástek a dílů. Zároveň tím resort obrany ušetří finanční prostředky, protože výroba některých dílů je ve srovnání s nákupem těch originálních nesrovnatelně levnější," říká major Forejtek.

Zatím jde tedy o zkušební provoz, jehož cílem je ověřit technologické postupy, materiály a efektivitu výroby. Pracoviště je vybaveno výkonnými 3D tiskárnami a softwarem pro modelování, což umožňuje vytvářet díly s vysokou přesností. Pokud se testovací fáze osvědčí, plánuje se rozšíření kapacit a začlenění 3D tisku do standardních opravárenských procesů.

Text a foto: kpt. Jakub Moravec

PROTI ČÍNĚ, RUSKU I ÍRÁNU

**ROZVOJ AMERICKÉHO RAKETOVÉHO
ARZENÁLU POKRAČUJE**

Současný rychlý kvalitativní i kvantitativní růst raketových arzenálů dvou hlavních geopolitických rivalů Spojených států – Číny a Ruska – vede ke snaze Washingtonu udržet vzájemnou paritu v této oblasti výzbroje. Regionálním soupeřem USA je též Írán, disponující značným počtem raket. Američané proto modernizují jak své taktické, tak operační i strategické řízené střely kategorie země-země. Do služby se postupně zařazují konvenční systémy PrSM a LRHW, finišují zkoušky kompletu CPS a v blízké budoucnosti se chystá zavedení do služby i nových mezikontinentálních balistických střel LGM-35A Sentinel s jadernými hlavicemi.

PrSM nahradí ATACMS

Řízené střely ATACMS vyvinuté v 80. letech 20. století tvořily jeden z prvků americké vojenské doktríny AirLand Battle, jež byla zaměřena na porážku vojsk Varšavské smlouvy na středoevropském válčišti. Svůj moment triumfu však slavila někde jinde a někdy jindy, a to při operaci Desert Storm, vedoucí k vyhnání irácké armády z okupovaného Kuvajtu v roce 1991. Každopádně taktické balistické rakety ATACMS se tehdy osvědčily, i když jich americké dělostřelectvo spotřebovalo jen 32 kusů, což bylo ale způsobeno jejich malým počtem v arzenálu US Army. V srpnu 1990 jich totiž mělo americké pozemní vojsko jen 20 a do konce února 1991 (kdy operace Desert Storm oficiálně skončila) se jich podařilo vyrobit pouze dalších 85. Jejich cíli se staly především irácké dělostřelectvo a PVO, přičemž ATACMS se ukázaly být velice přesné a ničivé. Další, mnohem větší množství – několik stovek – těchto střel vystřílela US Army při invazi do Iráku a během války v Afghánistánu. Navíc je Spojené státy poskytl i Rusku napadené Ukrajině (viz ATM 10/2024). Vyrábět se však přestaly už před několika dekadami, a proto se jejich zásoby od té doby neustále zmenšují.

Proto v roce 2016 začaly úvodní vývojové práce na zcela novém typu taktické balistické rakety označované PrSM (Precision Strike Missile), která by ATACMS nahradila. V březnu 2020 Pentagon jako nejlepší nabídku vybral návrh společnosti Lockheed Martin Corporation, přičemž již od prosince 2019 probíhá testování těchto nových střel. Typ PrSM postupně získává schopnosti, které po něm americká

armáda požaduje. Prozatím se zkouší základní varianta, označovaná PrSM Inc. 1 (tedy Increment 1), schopná zasahovat stacionární pozemní i námořní cíle ve vzdálenosti přes 500 km. Na tu by měla později navázat Inc. 2, vybavená koncovým navedením a optimalizovaná k ničení pohybující se pozemní techniky i hladinových plavidel. Dalšími vyvíjenými modifikacemi budou Inc. 3 a Inc. 4. Zatímco

V srpnu 2024 se baterie B 5-3. oddílu, vyzbrojená systémem LRHW alias Dark Eagle, zapojila do cvičení Bamboo Eagle 24-3. To se konalo na letecké základně Nellis AFB v Nevadě.

Zkušební start hypersonické rakety z kompletu LRHW, jenž proběhl 12. prosince 2024 na základně Cape Canaveral SFS na Floridě.

První testovací odpal rakety CPS pomocí metody studeného startu se uskutečnil 2. května 2025 ze základny Cape Canaveral SFS.

Inc. 3 má disponovat bojovou hlavicí s naváděnou submunicí (tedy půjde o obdobnou koncepci jako v případě do výzbroje nezavedených raket ATACMS Block II a IIA, na nichž byly ukončeny vývojové práce počátkem 21. století), u Inc. 4 se plánuje zvýšení doletu až na přibližně dvojnásobek, tj. asi 1 000 km. V budoucnosti se též předpokládá zavedení PrSM Inc. 5, která má navazovat na předchozí verzi, ale měla by být schopna startu z pozemního mobilního odpalovacího zařízení bez lidské obsluhy.

Momentálně probíhá výroba subvarianty PrSM Inc. 1 EOC (Early Operational Capability) rychlostí asi čtyř kusů měsíčně, ovšem v příštích letech dojde k postupnému zvyšování tempa produkce. Loni v březnu totiž americké ministerstvo obrany udělilo firmě Lockheed Martin kontrakt v hodnotě 4,937 mld. USD, prozatím na 1 296 raket. V rozpočtu na fiskální rok 2025 byly vyčleněny finanční prostředky na nákup 230 PrSM Inc. 1, na rok 2026 se plánuje akvizice 268 střel a v roce 2027 už 296. Během roku 2028 (tím, jak v té době bude paralelně nabíhat výroba vylepšených verzí PrSM) má Lockheed Martin vyprodukovat 268 kusů a o rok později 234. Pro svůj podnik ve městě Grand Prairie v Texasu obdržel koncem loňského roku od Pentagonu sumu téměř 60 mil. USD, mj. na rozšíření výrobní linky, jež by tak mohla souběžně montovat až 400 PrSM několika různých modifikací ročně. To by znamenalo téměř desetinásobek oproti současnému stavu.

LRHW do služby ještě letos

Vývoj kompletu LRHW (Long-Range Hypersonic Weapon) začal u společnosti Lockheed Martin v srpnu 2019. První palebná jednotka (kterou je baterie B 5-3. oddílu s posádkou na základně Joint Base Lewis-McChord) obdržela

mezi březnem a zářím 2021 potřebné pozemní vybavení, tj. velitelské stanoviště baterie, čtveřici mobilních odpalovacích zařízení a potřebné zabezpečovací prostředky. Výcvik obsluh systému LRHW byl zahájen v říjnu 2021. Během března a září 2023 se ale neuskutečnily dva naplánované letové testy, neboť se při předstartovní přípravě objevily závady, jež by vedly k selhání zkoušených hypersonických raket. Úvodní úspěšný start tak proběhl až v závěru června loňského roku a další počátkem prosince. V prvním případě střela směřovala ze střelnice PMRF (Pacific Missile Range Facility) na Havajských ostrovech přes vody Tichého oceánu do cílové oblasti u Marshallových ostrovů, vzdálené přes 3 200 km. To je poměrně zajímavá informace, neboť dříve

Pentagon ve všech dokumentech uváděl jen, že dostřel systému LRHW má být „přinejmenším 1 725 mil“ (což je přibližně 2 775 km). Znamenalo by to tedy, že reálný dolet jeho hypersonických raket je o několik set kilometrů delší. Druhý testovací let se konal na floridské základně Cape Canaveral SFS. V srpnu 2024 se taktéž baterie B 5-3. oddílu zapojila do letectvého cvičení Bamboo Eagle 24-3, konaného na základně Nellis AFB v Nevadě, kde prověřovala své možnosti při součinnosti s různými vzdušnými prostředky a integraci do společných operací.

V dubnu 2025 obdržel LRHW oficiální armádní název Dark Eagle, což je velmi dobrá indicie, že se tento typ brzy (zřejmě ještě letos, pokud nenastanou nějaké nepředvídané události) dočká zařazení do aktivní služby. Napovídala by tomu i zpráva o přípravě na zahájení výstavby druhé palebné baterie, vyzbrojené systémem LRHW alias Dark Eagle, jež by měla své pozemní vybavení obdržet v rozmezí let 2025–2026. Následovat ji má třetí jednotka, na výrobu jejíž techniky a základního palebného průměru osmi řízených střel je v letošním americkém obranném rozpočtu vyčleněno 744 mil. USD.

Hypersonická CPS pro US Navy

Systém LRHW určený pro americké pozemní síly má řadu společných komponentů s kompletem CPS (Conventional Prompt Strike), který bude tvořit výzbroj torpédoborců třídy Zumwalt a jaderných útočných ponorek třídy Virginia Block V a Block VI. Zcela totožná u obou typů má být bojová část C-HGB čili Common – Hypersonic Glide Body. Naopak hlavní rozdíl představuje způsob startu obou raket. Zatímco u pozemní varianty dojde k zážehu motoru prvního stupně řízené střely přímo v přepravně-startovacím kontejneru, u námořní bude střela z kontejneru vymetena pomocí tlaku tzv. studeného plynu a iniciace raketového motoru proběhne až v určité výšce nad palubou lodi (nebo, v případě ponorky,

Námořní verzi systému LRHW má představovat paralelně vyvíjená hypersonická střela CPS (na fotografii z června 2024), která by měla tvořit výzbroj torpédoborců třídy Zumwalt a jaderných útočných ponorek třídy Virginia Block V a Block VI.

v určité výšce nad hladinou). Tento způsob byl zvolen kvůli eliminaci možnosti poškození plavidla žhavými spaliny z motoru.

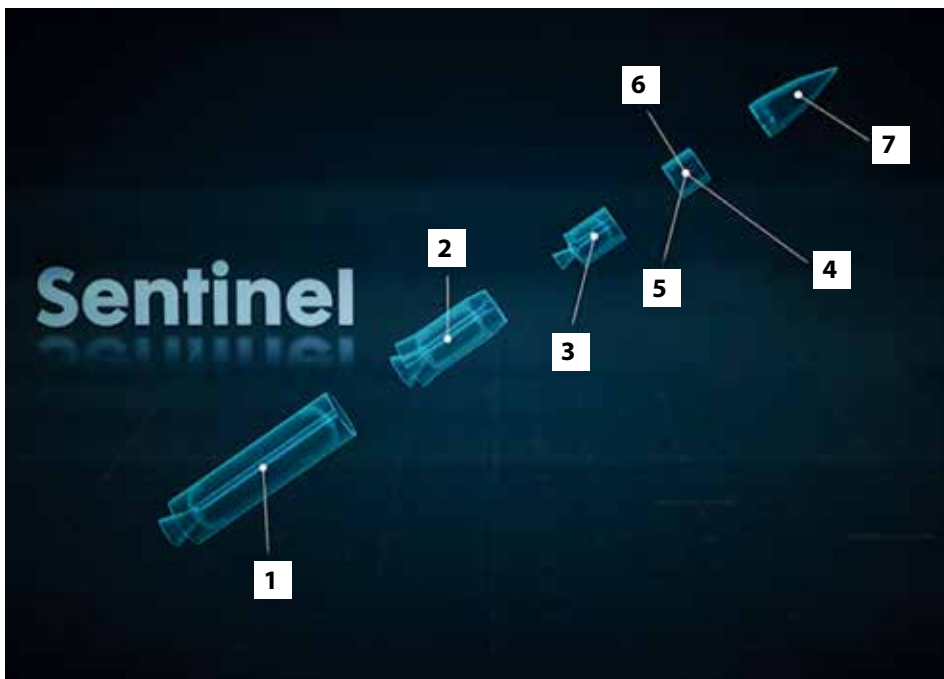
První zkušební odpal pomocí metody studeného startu se uskutečnil 2. května 2025 ze základny Cape Canaveral SFS. Ostré testy přímo na torpédoborcích třídy Zumwalt mají začít v letech 2027–2028, poté co budou k dispozici v současnosti vyvíjené zbraňové moduly APM (Advanced Payload Module). Do APM půjdou umístit tři střely CPS, přičemž výzbroj každého Zumwalta bude tvořit až čtveřice takových modulů, tj. maximálně 12 kusů CPS. Financování vývoje APM začalo u firmy Lockheed Martin počátkem letošního roku, když US Navy na tento projekt alokovalo úvodní částku 86,7 mil. USD.

Co se týče ponorek třídy Virginia, její série Block V – počínaje momentálně stavěnou jednotkou USS Arizona – ponese tzv. VPM (Virginia Payload Module) se čtyřmi šachtami o velkém průměru. Do nich bude moci být nabito buď 28 střel s plochou dráhou letu TLAM, tedy Tomahawk Land Attack Missile, nebo 12 hypersonických CPS. Prozatím plánovaným termínem, kdy má USS Arizona poprvé vyplout vybrojena raketami CPS, je rok 2028.

Sentinel se prodražuje a oddaluje

Tak jako typ PrSM postupně nahradí ATACMS na taktické úrovni, na strategické dojde v příští dekádě k vyřazení mezikontinentálních balistických střel LGM-30G Minuteman III a zavedení nových LGM-35A Sentinel od společnosti Northrop Grumman Corporation. Stávající plán počítá s pořízením 659 Sentinelů, z nichž se 25 má spotřebovat při vývoji a testování, 400 bude sloužit ve stálé hotovosti a 50 bude uloženo pro případnou pozdější aktivaci. Zbývajících 184 zůstane k dispozici pro cvičné střelby.

V současnosti se zavedením nového typu mezikontinentální balistické střely již začaly nezbytné stavební úpravy infrastruktury na základně Vandenberg SFB v Kalifornii, kde má probíhat jejich testování. Původně se též předpokládalo, že stejně tak budou upraveny a modernizovány raketová síla a velitelská stanoviště na základnách F. E. Warren AFB, Malmstrom AFB a Minot AFB. V lednu 2024 však americké letectvo informovalo Kongres, že program střel Sentinel překročil původně odhadované pořizovací náklady o nejméně 37 % (v červenci téhož roku už ale bylo jasné, že převýšení nákladů bude více než osmdesátiprocentní). Každé zvýšení výdajů o 25 % na jakémkoli zbrojním projektu vyžaduje dle tzv. zákona Nunn-McCurdy z roku 1982 potvrzení ministra obrany, že program je nezbytný pro národní bezpečnost, nemá levnější alternativu, a nelze jej proto ukončit. Zároveň tento zákon nařizuje, aby Pentagon v takovém případě aktualizoval odhady nákladů i časovou osu dosažení klíčových milníků programu a následně předložil tyto informace Kongresu. Představitelé letectva přisuzují drastický nárůst nákladů na program především modernizaci pozemní infrastruktury systému Sentinel, včetně řídicích stanovišť a sítě podzemních

Vývoj mezikontinentální balistické střely LGM-35A Sentinel má na starosti společnost Northrop Grumman, z jejíhož propagačního videa je i tento záběr. Na něm je názorně vidět její konstrukce tvořená třemi motorovými stupni (1, 2 a 3), sekci obsahující inerciální navigační jednotku (4) a aparaturu řídící směr (5) i výšku letu (6) a nakonec bojovou částí (7).

komunikačních kabelů, propojující raketová síla s těmito stanovišti. Proto ministerstvo obrany v únoru 2025 nařídilo firmě Northrop Grumman dočasně zastavit veškeré konstrukční práce jak na výše zmíněné základně Vandenberg SFB, tak i na základně Hill AFB a na polygonu DPG (Dugway Proving Ground) v Utahu, kde probíhala stavba zkušebního objektu PSSTF (Physical Security Systems Test Facility). Přerušeni výstavby výcvikových zařízení pro obsluhu a zabezpečovací personál střel LGM-35A Sentinel se týká též základen F. E. Warren AFB, Malmstrom AFB a Minot AFB. Podle střízlivých odhadů může tato pauza trvat 18 až 24 měsíců, než se podaří restrukturalizovat celý zbrojní program. Prodleva pochopitelně posune i termín zavedení nových mezikontinentálních raket do služby někam

do čtvrtého desetiletí 21. století (až donedávna se uváděl rok 2031, což je samozřejmě nyní nereálné). To by znamenalo i oddálení vyřazení typu LGM-30G Minuteman III, a ten by tak mohl zůstat v provozu až do roku 2050. Zcela zásadní je také informace z loňského května o tom, že US Air Force přehodnotilo svůj dřívější plán na modernizaci původních podzemních sil pro střely Minuteman III a místo toho bude požadovat konstrukci 450 zcela nových odpalovacích šachet. V případě jejich úprav z jednoho typu raket na jiný by údajně šlo o natolik finančně i stavebně náročný podnik, že nakonec levněji vyjde uvedené řešení.

Text: Dušan Rovenský

Foto: Northrop Grumman, US DoD

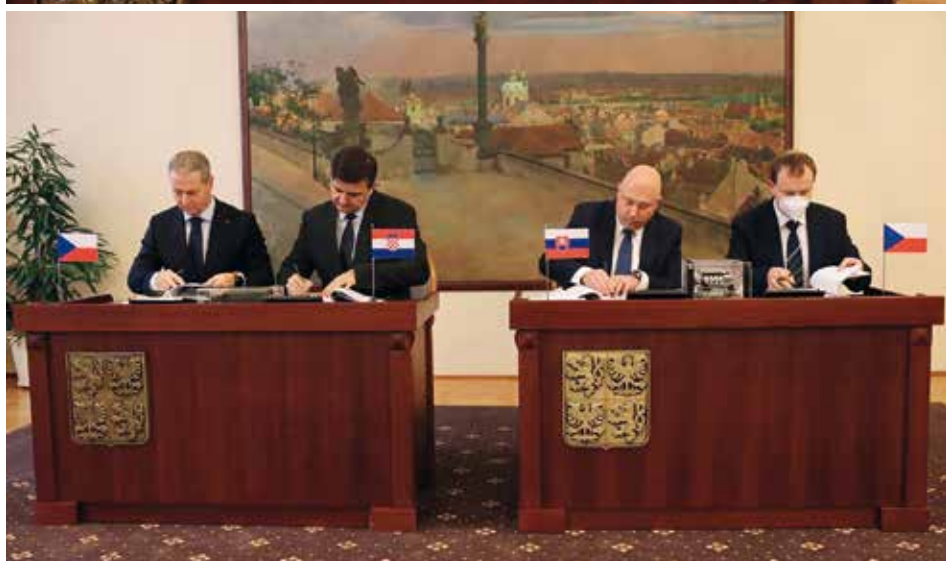
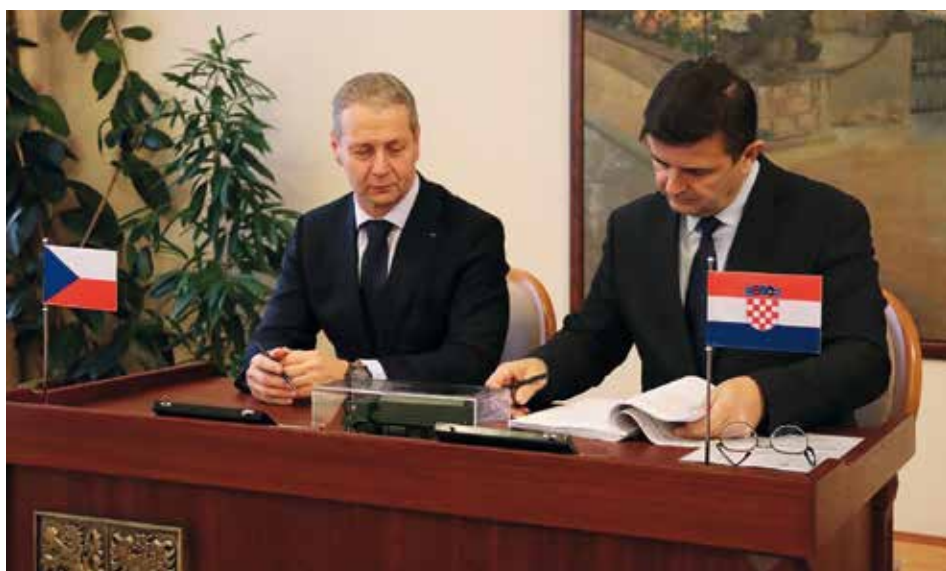
Vizualizace podzemního síla určeného pro raketu LGM-35A Sentinel. Zatímco dříve americké letectvo pro Sentinely plánovalo úpravu 450 stávajících sil pro střely LGM-30G Minuteman III, nedávno se začalo hovořit o vybudování zcela nových odpalovacích šachet.

CHORVATSKO SE PŘIPOJILO KE KONTRAKTU NA TATRY T-815

K českému kontraktu na pořízení nákladních vozidel Tatra T-815 se po Slovensku připojilo také Chorvatsko. Jeho zástupci koncem loňského roku na Ministerstvu obrany uzavřeli příslušný dodatek, na jehož základě může Chorvatsko objednat až 420 nákladních tater. Vozidla dodá česká společnost Tatra Defence Systems.

Rámcová dohoda, kterou české Ministerstvo obrany uzavřelo se společností Tatra Defence Systems v červenci 2024 a ke které Slovensko přistoupilo jakožto první zahraniční partner v prosinci loňského roku, umožňuje, aby se k ní v případě zájmu připojili i další alianční partneři. Chorvatsko se rozhodlo této možnosti využít v červenci 2025, kdy formálně oslovilo české Ministerstvo obrany s požadavkem na vyjednání svého přistoupení. Na počátku října pak podepsalo smlouvu o budoucím přistoupení. Za Ministerstvo obrany ČR dodatek k rámcové smlouvě podepsal zástupce vrchního ředitele sekce vyzbrojování a akvizic Jiří Štěpánek, za Ministerstvo obrany SR národní ředitel pro vyzbrojování Martin Čatloš, za Ministerstvo obrany Chorvatské republiky pověřený ředitel ředitelství pro vyzbrojování Ivica Grebenar a za Tatra Defence Systems jednatel společnosti Marek Sekanina. Chorvatsko má zájem až o 420 kusů vozidel T-815 typu valník 6x6 a hákový nakladač 8x8. Na základě rámcové dohody již došlo ze strany českého Ministerstva obrany k závazné objednávce na celkem 280 vozidel (z celkově plánovaných 884 vozidel do roku 2031) a ze strany slovenského Ministerstva obrany za stejných podmínek na 350 vozidel. Pořízení uvedených vozidel obmění jak zastaralý vozový park Armády České republiky, tak přispěje k významnému rozšíření kapacit Ozbrojených sil Slovenské republiky.

Zapojení dalších zemí do projektu T-815 představuje významné posílení českého obranného průmyslu a má rovněž významný vliv na uplatnění množstevní slevy pro všechny kupující dle rámcové dohody.

PF 2026

> Přejeme vám úspěšný start do nového roku!

PF 2026

25. protiletadlový raketový pluk „Tobrucký“

Česko investuje téměř tři miliardy do satelitního systému, který rozhoduje bitvy budoucnosti.

Čeští vojáci se brzy dočkají technologie, která sice není vidět, ale může rozhodnout o vítězství i přežití v moderní válce.

Ministerstvo obrany dokončuje nákup dvou řídicích stanic pro armádní síť satelitní komunikace – projektu MILSATCOM – v hodnotě 2,82 miliardy korun bez DPH.

Digitální páteř armády

Za suchým názvem MILSATCOM se skrývá systém, který tvoří nervovou soustavu moderní armády. Zajišťuje bezpečnou, šifrovanou a proti rušení odolnou komunikaci mezi veliteli, jednotkami a spojenci v rámci NATO. Bez něj by velení a koordinace vojenských operací byly prakticky nemožné.

V předchozích letech armáda pořizovala především mobilní a polní zařízení. Nyní přichází na řadu klíčová etapa – pořízení dvou stacionárních základnových stanic označovaných jako LET (Large Enterprise Terminals). Ty budou představovat neviditelné, ale nezníčitelné srdce celého systému.

Dodávky mají být dokončeny v roce 2027. Zakázka zahrnuje nejen samotnou technologii, ale i logistickou, servisní a opravářskou podporu na 11 let, tedy až do roku 2038, a také výcvik personálu.

Odolnost proti paralyzujícím útokům

Zkušenosti z války na Ukrajině ukázaly, že elektronický boj je dnes stejně důležitý jako tanky či dělostřelectvo. Ztráta spojení znamená ztrátu velení – a tedy i porážku.

„Kompletní systém zajistí bezpečnou vojenskou komunikaci odolnou proti rušení, což je na dnešním digitálním bojišti, kde hrozí útoky na spojení, zcela klíčové,“ uvedl Petr Pešek z Ministerstva obrany.

Nový systém umožní přenos hlasu, videa i dat, které tvoří takzvaný společný operační obraz bojiště – tedy přesné a aktuální informace o pohybu vlastních i nepřátelských jednotek. Tato data jsou klíčová pro plánování, koordinaci i přesné zacílení.

Spolupráce s USA a závazky vůči NATO

Nákup není jen technickým krokem, ale i strategickým signálem vůči spojencům. Česká republika se k posílení satelitní komunikace zavázala v rámci cílů výstavby schopností NATO pro roky 2021–2025 a projekt je zároveň součástí Koncepce výstavby Armády ČR 2035.

Technologie Česko pořizuje přímo od americké vlády prostřednictvím agentury DSCA (Defense Security Cooperation Agency) v rámci programu FMS (Foreign Military Sales).

NEVIDITELNÉ ZBRANĚ

Tento postup zaručuje, že český systém bude plně kompatibilní se systémy americké armády i ostatních aliančních partnerů.

Zakázka byla schválena jako nezbytná součást plnění českých závazků vůči NATO a pro zajištění bezpečné satelitní komunikace. Česká armáda získá systém za stejných podmínek, za jakých jej pořizuje i americká armáda.

Investice do neviditelné síly

Přestože se nejedná o zbraň v tradičním slova smyslu, systém MILSATCOM může rozhodovat o výsledku bitvy stejně jako moderní stíhačky či rakety. Jeho síla spočívá v neviditelnosti – v zabezpečené komunikaci, která přežije i v prostředí, kde selže všechno ostatní. Česko tímto krokem vstupuje do nové éry

digitální obrany. V době, kdy se války vedou nejen na zemi, ve vzduchu a na moři, ale i v kyberprostoru a na orbitě, je schopnost „vidět, slyšet a mluvit“ bezpečně tou nejcennější zbraní ze všech.

Text: kpt. Martin Krupička, foto: SKIS

5G JAKO SOUČÁST SUVERENITY STÁTU?

Žádné řízené podmínky laboratoře, ale déšť, vítr, bláto a realita terénu. Přesně v takovém prostředí se uskutečnilo testování privátní 5G SA sítě Armády České republiky, které probíhalo po dobu dvou týdnů loňského října u Lipníku nad Bečvou. Cílem bylo ověřit, zda je moderní 5G technologie schopna obstát v podmínkách, které se blíží nasazení „na bojové linii“. Výsledek? 5G v armádě má své pevné místo a je jedním z pilířů technologické suverenity státu.

Testování v akci: žádné pohodlí, ale realita terénu

Testy probíhaly v podmínkách simulujících vojenské nasazení – včetně nepřízně počasí. Cvičení umožnilo prověřit nejen samotnou technologii, ale také rychlost a efektivitu jejího rozvinutí. To je klíčové v situacích, kdy armáda potřebuje okamžitě zajistit komunikační infrastrukturu kdekoli na území ČR nebo v zahraničních operacích.

CO JSME BĚHEM TESTOVÁNÍ OVĚŘILI

Během čtrnáctidenního cvičení byly prakticky prověřeny klíčové schopnosti 5G SA privátní sítě:

- Přenos dat pomocí milimetrových vln (mmWave) – vysokokapacitní komunikace vhodná pro velitelské a zpravodajské účely.
- Integrace 5G SA s armádní komunikační infrastrukturou – ověření kompatibility, bezpečnosti a řízení provozu.
- Rozšiřování pokrytí pomocí dronů – využití UAV pro rychlou výstavbu komunikační infrastruktury v terénu nebo za ztížených podmínek.

Výsledek: Armáda a 5G jsou kompatibilní

Testování potvrdilo, že nasazení 5G technologií v armádě není otázkou budoucnosti, ale aktuální zásadní potřeby. Rychlé a bezpečné předávání informací, ovládání prostředků na dálku, řízení provozu autonomních systémů či bojové logistiky – to vše činí z 5G klíčový nástroj moderní obrany.

Text: kpt. Martin Krupička, foto: SKIS

INVESTOVAT DO SVÉHO ŽIVOTA SE VYPLATÍ

Zabezpečení nedotknutelnosti vzdušného prostoru České republiky je hlavním úkolem 26. pvřpz.

Ke splnění tohoto úkolu je mezi sebou propojeno mnoho jednotek, přičemž každá z nich má nespočet vojáků, kteří denně dojíždějí. A právě bezpečnost v silničním provozu hraje hlavní roli na cestě, ať už z práce, nebo do práce či kamkoli jinam.

Ke zlepšení bezpečnosti v silničním provozu existuje řada aktivit nejen pro veřejnost, které pluk každoročně pořádá. Jedním z dlouholetých organizátorů a koordinátorů takových akcí je i nadrotmistr Jaroslav Wagner, instruktor a koordinátor výcviku 26. pvřp. Dlouhodobě se zabývá nejen problematikou bezpečnosti silničního provozu, ale i pořádáním výcviku jezdců především jednostopých vozidel. Motorkáři ovšem obecně patří mezi nejohroženější účastníky silničního provozu a každá malá chyba může mít fatální následky. Proto se nadrotmistr Jaroslav Wagner rozhodl své dlouholeté zkušenosti využít ve prospěch ostatních a podělit se o svůj projekt, ve kterém předává rady, jak jezdit bezpečněji a s větším požitkem, a nás zajímalo, jak se k výuce dostal a co pro něj spojení práce i koníčka znamená.

Proč právě motorky?

Motorky nejsou jen dopravním prostředkem – pro mnohé jsou vášní a životním stylem. Motorky mám v krvi už od dětství. Jezdím přes

25 let a postupem času jsem zjistil, že pouhé zákonné hodiny v autoškolě nestačí. Pokud má být jízda bezpečná a zároveň příjemná, je třeba na sobě dál pracovat a rozvíjet se. To mě přivedlo k myšlence moto-koučování – tedy předávání zkušeností dál. Pořád se je co učit.

Jaké byly vaše začátky?

První motorku – obyčejnou padesátku – jsem dostal od rodičů někdy v roce 1996. Tehdy jsme s kamarády víc šroubovali, než jezdili. Ale právě díky tomu jsem pochopil, jak motorka funguje a co vyžaduje. V roce 1998 jsem si udělal první řidičák, nicméně velké áčko přibýlo v roce 2000. Od té doby jsem vystřídal devět vlastních strojů a nespočet testovacích.

Jak jste se dostal k výuce ostatních?

Postupem času jsem si začal všimnat, s čím mají začátečníci problémy. A jako zkušenější jezdec jsem jim přirozeně začal pomáhat. V roce 2015 přišla nabídka absolvovat kurz učitele autoškoly. Bylo mi hned jasné, že chci učit,

a to především hlavně motorkáře. A tak jsem spojil práci s koníčkem.

Motorky v rámci armády?

Ano i ne. V armádě působím jako koordinátor řídicí přípravy, ale motorky bohužel nejsou součástí našeho vozového parku. Proto jsem se rozhodl nabídnout jízdy a motoškoly kolegům, kteří na motorkách jezdí ve volném čase nebo do práce. Postupně se mi podařilo vytvořit komunitu asi 150 jezdců z různých útvarů – od Hradní stráže po liberecké chemiky.

Jaký to má vliv na rodinu, kolegy, kamarády?

Rodina mě v tomto směru velmi podporuje a ví, že v sezoně si mě doma moc neužije. Z kolegů se postupně stávají přátelé, protože motorkáři jsou jedna velká rodina a je velkou výhodou mít přátele na vícero útvarech.

Jak taková jízda vypadá?

Každý polygon má svou kapacitu. A tak se účastníci na začátku rozdělí podle úrovně dovedností. Každá skupina má svého instruktora, který ukazuje ideální stopu, dává zpětnou vazbu a pomáhá jezdcům odstraňovat chyby. Někdy využíváme i videozáznamy. Jezdec tak často sám uvidí, že limitem není jeho stroj, ale jeho hlava. Začátečnickům nabízíme i základní cviky, správné držení těla, ovládání motorky, pohledy do zatáček a další. Tyto základy pak postupně přenášíme do rychlejší jízdy.

Je to nákladné?

Trochu ano. Náklady si hradíme jako skupina předem, částku rozpočítáme mezi účastníky. Cena je přijatelná, v řádu stokorun. Oproti komerčním agenturám, kde je dvakrát více jezdců a na trati tlačení, je tohle přístupnější a bezpečnější. Dvakrát se nám podařilo akci zorganizovat i přes útvarové financování v rámci programu bezpečnosti silničního provozu. Každopádně je to má srdeční záležitost, a to je pro mě podstatné.

Co na to účastníci?

„Nečekal jsem, jak moc mi tahle zkušenost otevře oči. Dřív jsem si myslel, že jezdit umím, ale tady jsem pochopil, kolik věcí jsem dělal špatně nebo zbytečně riskantně. Díky tréninku se teď cítím na motorce mnohem jistěji. Každému bych doporučil, aby to aspoň jednou zkusil,“ říká účastník motoškoly Petr.

Lucie byla nadšena především atmosférou: „Byla to moje první jízda na uzavřeném okruhu a úplně mě to nadchlo. Skvělá atmosféra, přátelský přístup instruktorů, a hlavně spousta praktických rad, které bych v běžném provozu nezískala. Moc oceňuji, že se nikdo nesaží nikoho honit – vše v klidu, s ohledem na každého.“

„Kurz mě naučil víc než celá autoškola. Zejména zpětná vazba po jízdách mi opravdu pomohla pochopit chyby, které jsem dělal. Navíc mě překvapilo, jak silnou komunitu motorkářů se tu podařilo vytvořit – člověk hned

ví, že v tom není sám. Super zážitek!“ uzavírá Michal.

Závody vás nelákají?

Nikdy mě nelákala závodní dráha v pravém slova smyslu. Můj cíl je pomoci lidem zvládnout krizové situace v běžném provozu. I když přiznávám, že projet cílovou rovinku v Brně rychlostí 300 km/h je zážitek, na který se nezapomíná.

Motoškola jako oficiální projekt

Po rozvolnění pravidel pro vedlejší výdělečnou činnost jsem založil vlastní motoškolu. Věnuji se hlavně nováčkům po autoškolce nebo těm, kteří se po letech vrací za řídítka. Často totiž zjistí, že jízdu sice úplně nezapomněli, ale dnešní motorky už jsou někde jinde.

Co byste vzkázal začínajícím jezdcům?

Každá chyba, byť nezaviněná, může mít na motorce tragické důsledky. Věřím, že pokud moje motoškola pomůže zachránit byť jen jeden život či zabránit nehodě, má to smysl. To je i moje motto: Investuj do svého života!

Poznámka redakce:

Pokud se chcete připojit k armádní skupině, kontaktujte nadrotmistra Jaroslava Wagnera, který určitě rád rozšíří řadu motorkářů a třeba pomůže právě vám.

Kontakt:

Jaroslav Wagner

Tel: +420 777 884 839

www.motokouc.cz

<https://www.facebook.com/IndividualniKurzy/>

https://www.instagram.com/motokouc_?igsh=MXc1azlwMzN0cnR3cg==

[motokouc_?igsh=MXc1azlwMzN0cnR3cg==](https://www.instagram.com/motokouc_?igsh=MXc1azlwMzN0cnR3cg==)

Text: mjr. Jiřina Polcrová, foto: archiv nrtm. Jaroslava Wagnera a npor. Martina Vimrová team 26. pluku velení, řízení a průzkumu + photo_holis

VOJENSKÁ POLICIE

SLAVÍ

35 LET

Kronika Vojenské policie začíná tento rok psát svoji pětatřicátou kapitolu. Pojdme se ohlédnout za její historií a jak si postupně vydobyla svoje místo v novodobých dějinách Ministerstva obrany České republiky.

Pojem „četnictvo“ nebo „vojenská policie“ znamená vojensky organizovaný sbor, jehož postavení, působnost a úkoly byly a jsou v různých zemích a obdobích rozdílné v závislosti na historických podmínkách vzniku a poslání těchto sborů. Četnictvo většinou plní veřejné bezpečnostní úkoly ve vztahu ke všemu obyvatelstvu, polní nebo vojenské četnictvo pak pouze ve vztahu k armádě, vojenská policie pak výlučně ve vztahu k armádě.

Vojenská policie před rokem 1918

Již v Rakousko-Uhersku působily malé oddíly vojenské policie (Militärpolizei), rozšířenější však byly oddíly polního četnictva (Feldgendarmarie).

Jednotky vojenské policie byly zařazeny také u některých československých jednotek v zahraničí. Například v Rusku působily asi od roku 1917 oddíly vojenské policie, jejíž příslušníci nosili zvláštní označení na rukávovém štítku s bikolorní červenobílou páskou. Organizačně byly začleněny do vojenských struktur.

Vojenská policie mezi lety 1918 a 1991

Československá republika převzala po rozpadu Rakousko-Uherska stávající bezpečnostní orgány. Jedna jeho část, četnictvo, byla posláním převážně represivní, vojensky organizovanou částí státního aparátu, která plnila pořádkové a kriminalistické úkoly převážně v oblasti správní a zpravodajské. Četnictvo podléhalo vojenské justici a v případě branné pohotovosti státu bylo považováno za samostatný oddíl československé branné moci.

Četnictvo v běžné službě nebylo nijak podřízeno vojenským úřadům. Ty musely o případnou pomoc z jeho strany žádat. V případě válečného stavu přecházela část četnictva v souladu se zákonem o četnictvu k polní bezpečnostní službě, pod přímé řízení vojska, k čemuž byla část četnictva připravována.

Po vzniku Československé republiky, vedle stávajícího nestabilního státního policejního aparátu, jehož součástí bylo i polní četnictvo, vznikla již v listopadu 1918 nová armádní bezpečnostní složka – vojenská policie. Oficiálně byla založena začátkem roku 1919.

Hlavním důvodem vzniku vojenské policie byla snaha o konsolidaci situace, dosažení zákonnosti, kázně a pořádku ve formující se armádě nově vzniklého státu. Na Slovensku a Podkarpatské Rusi to potom byla nestabilní bezpečnostní situace, daná nízkou autoritou teprve nedávno ustanovených čs. státních úřadů a masivní protičeská agitace ze strany maďarského obyvatelstva, což se promítalo do morálního stavu tvořících se jednotek nové čs. armády.

Životnost této armádní složky však byla relativně krátká. V českých zemích, vzhledem ke stabilizaci četnictva a státní policie, došlo ke zrušení vojenské policie v roce 1919. Na Slovensku pokračovala její organizace a činnost až do roku 1921. Podstatný vliv na postupné rušení vojenské policie mělo i personální obsazení, vzhledem ke skutečnosti, že její příslušníci neměli zkušenosti a praxi v policejní práci. Přispěli však zejména na Slovensku ke

zvládnutí situace po odchodu maďarského četnictva a při výkonu bezpečnostní služby za války Československa s Maďarskem v roce 1919.

Po zrušení vojenské policie převzalo vojensko-policejní práci plně československé četnictvo.

Před 2. světovou válkou bylo v rámci krize v československé armádě vytvořeno polní četnictvo, které mělo plnit úkoly v rámci policejní i dopravní služby. Při mimořádných událostech mělo spolupracovat s četnictvem a zejména jako jeho posila. Předpokládalo se, že ve společné hlídce s jedním četníkem byli zařazeni dva až tři příslušníci vojenského polního četnictva. Tato organizace byla aktivována za mobilizace v roce 1938, kdy zejména v září působily tyto hlídky armády i vůči obyvatelstvu.

Bezpečnostní služba byla aktivní i v našich zahraničních jednotkách. Ve Velké Británii byly vytvořeny oddíly polního četnictva, které se zejména ke konci války zapojily do bojů u Dunkerque při hlídání a odvádění zajatců. Na východní frontě byly utvořeny podobné speciální oddíly.

Po osvobození Československa nějakou dobu tato organizace dobíhala, avšak brzy se bezpečnostní organizace vrátila do prvo-republikových kolejí a veškerou policejní bezpečnostní službu převzala nová organizace vytvořená na základech četnictva – Sbor národní bezpečnosti. Do tohoto sboru přešlo mnoho příslušníků oddílů polního četnictva. Zapojili se do bojů proti banderovcům,

zejména na území Slovenska. Sbor národní bezpečnosti dále plnil velkou většinu úkolů v oblasti policejní a bezpečnostní práce až na zvláštní vojenskou Tankovou a automobilní inspekci (TAI), která dohlížela na bezpečnost provozu vojenských vozidel. Tento stav zůstal až od roku 1991, kdy byla zřízena Vojenská policie Československé armády.

Úspěšná působení jednotek četnictva a vojenské policie ve složitých obdobích našich dějin jsou tradicí, která zavazuje současné příslušníky Vojenské policie ke kvalitnímu plnění úkolů policejního zabezpečení ozbrojených sil.

Bojový prapor Hlavního velitelství Vojenské policie

U příležitosti 57. výročí ukončení druhé světové války v Evropě propůjčil v květnu 2002 prezident republiky Václav Havel Hlavnímu velitelství Vojenské policie bojový prapor.

Ve stejném roce byl bojový prapor dekorován stuhou Povodeň 2002 – jako výraz uznání za podíl Vojenské policie při zvládnutí následků přírodních katastrof. Dále byl bojový prapor dekorován slavnostní stuhou Asociace Vojáci společně a stuhou Československé obce legionářské.

Více se Vojenské policii bude A report věnovat v dalším čísle.

Text a foto: VP

SEZNAM VELITELŮ VP:

- generálmajor Ing. Jiří Šrámek, náčelník VP od 15. 2. 1991 do 31. 1. 1997,
- brigádní generál Ing. Josef Bečvář, náčelník VP od 1. 2. 1997 do 31. 1. 1998 a od 1. 7. 1999 do 30. 9. 2003,
- plukovník Ing. Rudolf Jilka, náčelník VP od 1. 2. 1998 do 30. 6. 1999,
- generálmajor Ing. Oldřich Kubát, náčelník VP od 1. 10. 2003 do 28. 2. 2009,
- brigádní generál Ing. Vladimír Ložek, náčelník VP od 9. 4. 2009 do 29. 2. 2012,
- brigádní generál Ing. Milan Schulc, MSc., náčelník VP od 1. 3. 2012 do 31. 5. 2015,
- brigádní generál JUDr. Pavel Kříž, LL.M., náčelník VP od 1. 6. 2015 do 14. 2. 2019,
- brigádní generál Ing. Miroslav Murček, náčelník VP od 15. 2. 2019 do 30. 6. 2022,
- plukovník Mgr. Otakar Foltýn, náčelník VP od 1. 7. 2022 do 28. 2. 2023,
- generálmajor Ing. Jiří Roček, náčelník VP od 1. 3. 2023

VOJENSKÁ
POLICIE

35

1991
2026

VOJENSKÁ TEMATIKA NA VÁNOČNÍCH A NOVOROČNÍCH POHLEDNICÍCH *z první poloviny 20. století*

Vánoční svátky a Nový rok jsou již za námi. Ohlédněme se ještě, jaká přání a novoročenky posílali vojáci k těmto svátkům, i když neprožívali zrovna šťastné chvíle. Nedílnou součástí sbírek Vojenského historického ústavu Praha je i soubor válečných a vojenských pohlednic. Podívejte se na malou část těch, které pocházejí z první poloviny 20. století a obsahují vánoční a novoroční náměty.

Vánoce v kasárnách, autor předlohy Václav Čutťa

Na fotografiích několika vánočních a novoročních pohlednic můžete vidět malou část ze sbírky Vojenského historického ústavu Praha. Můžete zde nalézt několik typů pohlednic vytvořených různými autory.

Jsou zde například rakouské válečné pohlednice z období 1. světové války. Rakousko-uherský generální štáb měl od počátku konfliktu velmi propracovaný systém centrálního řízení a kontroly veškeré tiskové a mediální produkce v rámci monarchie. Koordinační složkou byl v tomto smyslu Rakouský tiskový válečný stan (KPQ), který zaměstnával více než 500 malířů, novinářů a fotografů. Právě díla těchto malířů se objevovala pravidelně v reprodukcích na válečných pohlednicích. Ty vydával v tisícirových nákladech v drtivě většině Rakouský červený kříž, Společnost Rakouského stříbrného kříže, Podpůrný fond pro vdovy a sirotky a další organizace tohoto typu. Zakoupením každé pohlednice bylo přispěno ve prospěch těchto organizací.

Vojtěch Preissig i Frederik Trench Chapmann

K dalším pohlednicím patří soubor Christmas 1916, jejichž autorem je významný český grafik a malíř Vojtěch Preissig (1873–1944). Soubor vytvořil Preissig v roce 1916 v americkém Bostonu, jde o barevné linoryty velikosti 14,2 × 9 cm. Kolekci tvoří šest pohlednic s vánoční a novoroční tematikou, na předloze spolupracoval také jeho bývalý student, později kolega v ateliéru Frederik Trench Chapmann.

Preissig patřil za první světové války k nejvýznamnějším představitelům našeho zahraničního odboje, do USA emigroval již v roce 1911. V roce 1916 dostal nabídku z Wentworth Institutu v Bostonu, kde setrval až do roku 1924 jako vedoucí grafického uměleckého oddělení. Právě tady vytvořil v letech 1916–1918 návrhy a realizace propagačních tisků a publikací (tzv. národnin) pro čs. legie ve Francii, Rusku a Itálii.

V souboru můžete nalézt i novoroční pohlednice k roku 1920, které byly vytvořeny v Rusku v roce 1919. Jde o pohlednice, které zasílali čeští a slovenští vojáci svým blízkým do svobodného Československa. Vydával je od konce roku 1918 Informačně-osvětový odbor Čs. vojska na Rusi, který centrálně řídil kulturní

aktivity čs. legií v Rusku. Tento odbor při Hlavním štábu Čs. vojsk na Rusi řídil veškerou propagandu obdobně jako Rakouský tiskový válečný stan za první světové války.

Malíř a ilustrátor Václav Čutťa

Součástí prezentované kolekce je také dílo Václava Čutty *Vánoce v kasárnách*, které vzniklo v Československu ve druhé polovině dvacátých let 20. století. Významný český malíř a ilustrátor Václav Čutťa (1878–1934) vytvořil předlohy k asi nejznámějšímu souboru žertovných pohlednic s tematikou života vojáků v základní vojenské službě. Nechybí ani přání československé obrněné brigády ve Velké Británii.

Text: VHÚ, foto: sbírky VHÚ Praha

Novoročenka k roku 1920, Československé legie na Rusi

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

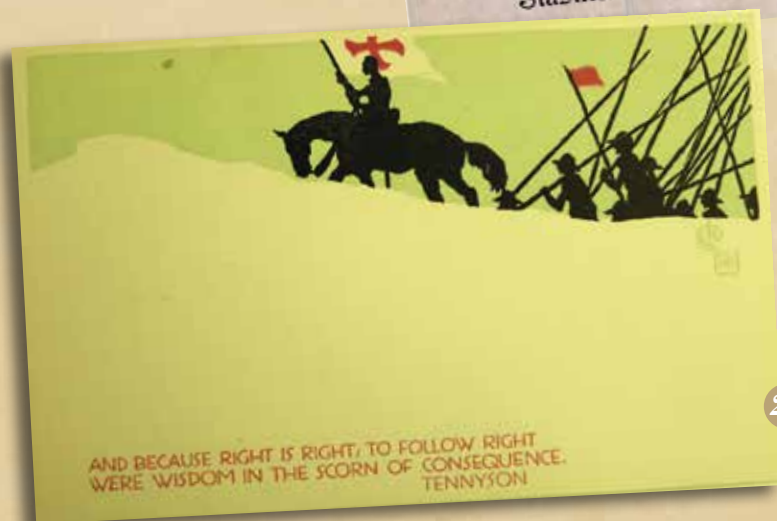
11

12

1. Novoročenka k roku 1920, Československé legie na Rusi
2. Novoroční pohlednice čs. obrněné brigády, 2. sv. válka
3. Vánoční přání, 1. sv. válka
4. Novoročenka, 1. sv. válka
5. Vánoční pohlednice, 1. sv. válka
6. Vojtěch Preissig Christmas, 1916
7. Novoroční pohlednice, 1. sv. válka
8. Vánoční pohlednice, 1. sv. válka
9. Vánoční pohlednice, 1. sv. válka
10. Vojtěch Preissig Christmas, 1916
11. Vojtěch Preissig Christmas, 1916
12. Vánoční přání, 1. sv. válka
13. Vojtěch Preissig Christmas, 1916
14. Vánoce 1919. Československé legie Rusko
15. Vánoční pohlednice, 1. sv. válka
16. Vánoční pohlednice, 1916
17. Vojtěch Preissig Christmas, 1916
18. Vánoční pohlednice, 1. sv. válka
19. Vánoční pohlednice, 1916
20. Vánoční pohlednice, 1. sv. válka
21. Vánoce 1919, Československé legie Rusko
22. Vojtěch Preissig Christmas, 1916

SPORTOVEC ROKU: KORUNA PRO LEDECKOU

Foto: Denis Dusík

Vážení sportovci, trenéři, funkcionáři a fanoušci naší Dukly, jsme v očekávání roku 2026, kde nás čekají nové příběhy, výzvy a snad i splnění přání. Vrcholem budou zimní olympijské hry v Miláně a Cortině, na které bude soustředěna veškerá pozornost sportovního světa.

Jsou vždy symbolem vytrvalosti, odvahy a touhy překonávat vlastní hranice.

Pro naše sportovce se jedná o vyvrcholení čtyřletého olympijského cyklu, k němuž upínali svou přípravu a pozornost. Je to krátký okamžik ve sportovním životě sportovce, kdy se pot, odříkání, tréninkové úsilí a odhodlání můžou proměnit v krásný okamžik kariéry v podobě skvělého výkonu, možná i medailového umístění.

Olympiáda je specifická nejen atmosférou, ale i velkým mediálním tlakem, který na účastníky doléhá. Přesto věřím, že příprava proběhla

optimálně, i když nám na našich horách stále chybí sněh. Držíme všem našim reprezentantům pěsti, aby jim jejich závod vyšel podle představ. Ať už bojují o medaile, nebo překonávají sami sebe. V některých disciplínách máme šanci na pódiová umístění, což je skvělý předpoklad pro úspěch.

Tyto hry budou výjimečné tím, že se závody lyžařských a snowboardových disciplín odehrají v pěti střediscích, která jsou od sebe poměrně vzdálená. I to je výzva, kterou naši sportovci zvládnou s odhodláním a týmovým duchem.

Nesmíme také zapomenout na letní sporty s vrcholy na Světových pohárech, mistrovstvích světa a Evropy. I zde máme sportovce, kteří jsou stálci na světové scéně, a jejich výslednost je nepřehlédnutelná.

Do nového roku 2026 vám všem přeji pevné zdraví, radost z pohybu, sílu překonávat překážky a odvalu jít za svými sny. Ať je tento rok plný inspirace, úspěchů a společných zážitků, na které budeme hrdě vzpomínat. Jsme na vás pyšní a věřím, že nám budete i nadále dělat radost na světové sportovní scéně.

*S úctou a přáním všeho dobrého
plk. Pavel Benc, ředitel ASC Dukla*

SPORTOVEC ROKU:

TŘETÍ TRIUMF SNĚHOVÉ OBO

Titul Sportovec roku 2025 získala už potřetí ve své kariéře Ester Ledecká, hvězda ASC Dukla. Mistryně světa v paralelním obřím slalomu, vicemistryně v paralelním slalomu na snowboardu a bronzová ve sjezdu na MS v alpském lyžování vyhrála před dalším členem armádního klubu a mistrem světa v rychlostní kanoistice Martinem Fuksou. Třetí příčka patří hokejistovi Davidu Pastrňákovi. Úspěšný rok sportovců ASC Dukla umocnil pátým místem rychlostní kanoista Josef Dostál, loňský vítěz.

V 67. ročníku novinářské ankety bylo v prosinci vyhlášeno deset nejlepších sportovců, tři nejúspěšnější kolektivy, sportovní legenda, nejlepší junior a vítěz kategorie Oddanost sportu. Do ankety vyhlášené Klubem sportovních novinářů přispělo svými hlasy 231 žurnalistů.

Kolektivem roku 2025 se stal reprezentační tým českých volejbalistů. Druhou příčku získalo družstvo basketbalistek ZVVZ USK Praha a bronzový stupínek připadl smíšené štafety českých biatlonistů. Cena Emila Zátopky pro sportovní legendy byla udělena dvakrát, titul si odnesli atleti Helena Fibingerová a Imrich Bugár, oba mistři světa a olympijští medailisté. Novým držitelem ocenění za „Oddanost sportu“ pod záštitou Národní sportovní agentury se stal Petr Pála, který byl po 17 let nehrajícím kapitánem úspěšného týmu českých tenistek. V kategorii Junior roku zvítězil rychlobruslař Metoděj Jílek před paralympijským plavcem Davidem Kratochvílem a tenistkou Terezou Valentovou.

Ledecá se svým třetím vítězstvím zařadila mezi nejvýraznější osobnosti v historii ankety. Třikrát vyhrála také Martina Sáblíková. Jen legendy Věra Čáslavská a Jan Železný dominovaly vícekrát, oba mají po čtyřech titulech. Sněhová obojživelnice Ledecá vyhrála anketu Sportovec roku už v letech 2018 a 2022. V roce 2020 jí patřilo druhé místo, v roce 2015 si ze slavnostního galavečera odnášela cenu pro Juniora roku.

Při svém prvním titulu v roce 2018 byla první s rekordním náskokem 759 bodů před tehdy druhou Sáblíkovou. Tentokrát Ledecá porazila druhého Martina Fuksu o 123 bodů. Na první místo ji zařadilo 53 hlasujících novinářů, Fuksa figuroval na nejvyšší příčce na 44 hlasovacích lístcích.

Fuksa byl ve finálové nominaci desítky sportovců poctivý. V roce 2017 skončil devátý, v roce 2023 mu patřilo sedmé místo, v roce 2024 byl třetí a v loňském roce potvrdil vzestupný trend posunem na stříbrnou pozici. Dočká se příště titulu?

Foto: Denis Dusík

POŘADÍ ANKETY:

1. Ester Ledecá – snowboarding / sjezdové lyžování 1 466 bodů
2. Martin Fuksa – rychlostní kanoistika 1 343
3. David Pastrňák – hokej 1 188
4. Kateřina Siniaková – tenis 1 127
5. Josef Dostál – rychlostní kanoistika 945
6. Martin Nečas – hokej 934
7. Jan Štefela – atletika 916
8. Metoděj Jílek – rychlobruslení 814
9. Jakub Menšík – tenis 704
10. Martina Sáblíková – rychlobruslení 659

JŽIVELNICE ESTER LEDECKÉ!

„NEVÍM, JESTLI JE TO ZA LYŽE, NEBO ZA SNOWBOARD,“ SMÁLA SE STR

Snowboardistka a lyžařka Ester Ledecká znovu potvrdila svou výjimečnost. Třicetiletá trojnásobná olympijská vítězka se stala již potřetí v kariéře vítězkou ankety Sportovec roku.

V konkurenci celé řady fenomenálních českých sportovců si ocenění váží o to víc, že podle jejích slov je vždy obtížné vybrat jednoho vítěze. Slavnostního vyhlášení v Praze se kvůli závodnímu programu nezúčastnila, pořadatelům poděkovala prostřednictvím videa natočeného přímo na horách, kde tráví většinu času.

Třetím triumfem se Ledecká vyrovnala rychlobruslařce Martině Sáblíkové. Na rekordní bilanci gymnastky Věry Čáslavské a oštěpaře Jana Železného jí chybí už jen jedno prvenství. „Je to obrovská pocta. Vždy je těžké sportovce porovnávat, protože každý děláme

něco jiného. Máme malou zemi, ale spoustu skvělých sportovců, proto je konkurence obrovská. Vážím si toho, že jsem byla zvolena,“ uvedla Ledecká. Dodala, že je na sebe pyšná a děkuje všem, kteří pro ni hlasovali. Zároveň nezapomněla pográtulovat soupeřům, kteří se umístili v první desítce, i těm, kteří se do ní nedostali, ale přesto předvedli skvělé výkony. Rok 2025 byl pro Ledeckou mimořádný. Jako první lyžařka historie získala medaile ve dvou různých odvětvích pod hlavičkou FIS. V únoru skončila třetí ve sjezdu, v březnu pak na snowboardu vybojovala zlato i bronz. „Zajímalo by mě, jestli jsem tu korunu dostala za lyže, nebo za snowboard. Asi bych letos fandila té snowboardačce,“ poznamenala s úsměvem.

V době vyhlášení ankety se připravovala na závody ve Val d'Isère. „Moc to prostředí hor

neopouštím. Praha je můj domov, mám ji ráda, ale hory jsou úžasné. Jsem ráda, že moje kancelář vypadá takhle,“ dodala s nadhledem. Symbolickou vítěznou korunu tak převzala přímo v kulisách zasněžených svahů.

Letos ji čeká další velká výzva – olympijské hry, kde bude na snowboardu obhajovat zlato z paralelního obřího slalomu. Na přední příčky by mohla pomýšlet i další česká snowboardistka Zuzana Maděrová, která zahájila sezonu skvělými výsledky. Z pěti startů byla čtyřikrát v semifinále, jednou ve finále. „Zprvu jí musím pográtulovat, že odpálila sezonu takhle senzačně,“ řekla Ledecká. Na otázku, zda by mohlo dojít na české finále, odpověděla s úsměvem: „Je tam strašně moc faktorů, které by se musely sejít. Ale bylo by to fajn.“

Text: Jaroslav Čícha, Pavel Král, foto: CPA

KANOISTKA MARTINA SATKOVÁ O VÝCVIKU VE VYŠKOVĚ: HODNĚ MI TO DALO, HODNĚ NAUČILO

Po vstupu do armády toužila už delší čas. Teď se jí přání vyplnilo. Kanoistka Martina Satková absolvovala v závěru minulého roku ve vyškovských kasárnách šestitýdenní základní výcvik a v pátek 12. prosince společně s dalšími čtyřmi dukláky (trenéry Petrem Luštickým, Petrem Náprstkem a orientačními běžci Tomášem Křivdou a Terezou Rauturier) složila slavnostní vojenskou přísahu.

„Hodně mi to dalo, hodně naučilo. Přišla i nová přátelství. A také jsem si o vojenském světě velmi rozšířila obzory,“ poznamenala s pokorou sedmadvacetiletá slalomářka, pátá žena z loňského MS v Austrálii.

Dal vám výcvik coby profesionálnímu sportovci zabrat?

Fyzicky jsem na tom byla dobře. Snažila jsem se spíše pomáhat těm, kteří tolik nemohli. Trochu jsem bojovala se spánkovou deprivací, unavená jsem byla opravdu hodně. Někdy jsem se i divila, že jako vrcholový sportovec jsem stejně vyždímaná jako ostatní. Výcvik je úplně o něčem jiném, má svá specifika.

Nastal i krizový moment?

Nešlo o úplné dno. Jen při komplexním výcviku mi nebylo až tolik do zpěvu. Ale pochopila jsem, že se jednalo o záměr. Voják musí být připraven i na nepohodu, umět si poradit v těžkých situacích. Hodně lidí z čety ve mně hledalo oporu, proto jsem se snažila být mentálně co nejsilnější.

Je známo, že se jede v zajištěném režimu. Brzký budiček, celodenní povinnosti. Volná jste si příliš neužili, že?

Je fakt, že třeba od mobilu jsem si docela odpočinula. (směje se) Ani mi nescházel. Bylo fajn jet zase v trochu jiném módu. S rodinou jsme komunikovat ve volném čase mohli, ale spíše jsem se soustředila na věci, kvůli nimž jsem do výcviku šla. Na dlouhodobější soustředění jsem zvyklá, v tomhle jsem to měla oproti ostatním jednodušší. Snažila jsem se si ten pobyt spíše užít. Ve výsledku to uteklo hrozně rychle.

Kdy se ve vaší hlavě zrodilo, že byste chtěla být vojáčkem z povolání?

Už je to déle, asi před osmi lety. Ale ta příležitost přišla až teď. Byla jsem za ni vděčná. U nás sportovců to nefunguje stylem, že si řeknete, a tak to bude. Jsem ráda, že jsem tu nabídku dostala.

Byli jste s kolegy z ASC Dukla po celý pobyt v kontaktu?

Ve stejné četě jsem byla jen s Terkou Rauturier. S ostatními jsme na sebe tak akorát mrkli a prohodili pár slov. Schůzky někde na chodbách nejsou v rámci výcviku vůbec povoleny. S Terkou to ale bylo moc fajn. Má velmi podobné hodnoty jako já. Tím, že jsme byly dvě sportovkyně, tak jsme naši četou držely hodně nad vodou. I díky disciplíně, která nám je vlastní. Staly se z nás velké kamarádky.

Jakou máte hodnotu?

Nadporučice.

Může se výcvik hodit i v přípravě na náročnou sezonu?

Na to ještě nedokážu odpovědět. V pátek jsem složila přísahu, teď půjdu po dlouhé době na vodu. Úplně jsem si nepřipouštěla, že bych tím měla něco ztratit. Po mistrovství světa v Austrálii si všichni dávali pauzu. Já jsem ale věděla, že mě čeká Vyškov, tak jsem trénovala dál, aby přestávka nebyla až tak dlouhá.

Máte co dohánět?

Ve Vyškově jsem se snažila zvyšovat alespoň fyzickou kondici. Samotný výcvik pro vrcholové sportovce zaměřený není. S trenérem máme daný plán. Víím, že mě hned na prvních

trénincích nezničí. Jsem bojovník a závodník, těším se na vodáckou dřinu. Možná půjde o pozitivní změnu. Uvědomila jsem si, jak moc mě slalom baví. Jsem plná nové energie.

Stýskalo se po vodě hodně?

Občas jo. Byla ale zima a škaredé počasí. Tak jsem si říkala, že na vodě může být ještě hůř. Spíše se stýskalo po té komunitě a prostředí, v němž jsem šťastná.

Jak to vypadá s ambicemi do příští sezony?

Jsem v tomhle opatrná a skromná. Jdu krůček po krůčku. Nejprve si potřebuji zajistit místo v reprezentaci. Pak se uvidí.

Proběhne vám někdy hlavou závod v australském Penrithu, kdy vás od světového bronzu dělila necelá vteřina?

Teď už ne. Život ve Vyškově vám myšlení hodně změní. Ani jsem tam neměla čas nad sportem přemýšlet. Bezprostředně po závodě to mrzelo, teď je to pryč. Nemělo by cenu dlouho smutnit. Koukám se dopředu. Kdyby se povedl nějaký podobný výsledek i v příští sezoně, budu jen ráda.

SNOWBOARDISTKA MADĚROVÁ PŘED VÁNOCEMI VÁLELA

Zuzana Maděrová vstoupila do sezony Světového poháru způsobem, který v českém alpském snowboardingu dlouho neměl obdoby. Dvaadvacetiletá závodnice Dukly Liberec se ve všech pěti dosavadních závodech probodovala minimálně do semifinále. V Davosu navíc poprvé v kariéře postoupila až do velkého finále, kde brala stříbro po dramatickém foto finiši.

Sezonu odstartovala v čínském Mylinu, kde dvakrát obsadila čtvrté místo. V kvalifikaci byla třetí a v obou závodech zvládla osmifinále i čtvrtfinále. V rozhodujících jízdách ale dvakrát upadla, přesto hodnotila vstup do sezony jako výborný.

V Cortině d'Ampezzo navázala na čínské výkony a znovu se dostala mezi nejlepší. Tentokrát z toho byl už krásný bronz. V Carezze pak přidala další semifinále a čtvrté místo, když v kvalifikaci skončila druhá. Její jízdy byly rychlé, technicky čisté a sebevědomé.

Vrchol přišel před Vánocemi v Davosu. Maděrová vyhrála kvalifikaci a suverénně prošla pavoukem až do finále. Tam ji od premiérového vítězství dělily doslova centimetry, o triumfu Italky Caffontové rozhodla až cílová fotografie. Stříbro je jejím nejlepším výsledkem v paralelním slalomu a potvrzením, že patří mezi světovou špičku. „Sníh byl strašně zmrzlý, ale

drželo to. To mám strašně ráda. Jezdilo se mi skvěle, trať byla postavená na můj styl. Prohrála jsem na foto finiši, což je méně než jedna setina. Možná jsem se měla víc natáhnout. Ale i tak mám ze svého výkonu skvělý pocit,” uvedla Maděrová v nahrávce pro média.

Z pohárového seriálu tak má už čtyři medaile, vrcholem pro ni budou únorové olympijské hry. V Livignu bude díky svým výkonům patřit společně s Ester Ledeckou mezi favority.

Text: Jaroslav Čícha, foto: ASC Dukla

ADAMCZYKOVÁ PO MATEŘSKÉ OVLÁDLA MALÉ FINÁLE VE SVĚTOVÉM POHÁRU

Eva Adamczykova je zpět! Olympijská vítězka ve snowboardcrossu ze Soči 2014 se po mateřské pauze vrátila v prosinci do Světového poháru a hned ukázala, že se s ní musí počítat. V Cervinii brala parádní páté místo.

Na startu byla tradičně s knírkem, tentokrát doplněným o pihu. Důvod? Roztomilý vzkaz jejímu malému Kryštofovi. „Nebyla jsem úplně vyježděná, chyby tam byly. Ale v malém finále jsem ráda, že jsem ze startu odjela,” smála se po závodě.

Její soupeřky? Mistryně světa Charlotte Bankesová skončila po pádu, zatímco Francouzka Castaová a Italka Moioliová jí v semifinále ujely. Ale Eva se nevzdala, v malém finále znovu ukázala, že má srdce bojovnice. „Byla jsem v závodním módu, prostě to valíte dolů a chcete být první,” popsala své dojmy.

Týmovou jízdu ukončil těžký pád Choury

Bolestivý okamžik přišel v týmové soutěži. Pětadvacetiletý Kryštof Choura se v semifinále snažil ze čtvrtého místa dotáhnout skupinu před sebou, nezvládl jeden ze skoků, spadl na záda a vyletěl mimo trať. Zdravotníci jej

museli odvézt ze svahu na saních a poté do nemocnice. Nepříjemné zranění tak znemožnilo české dvojici účast v malém finále. Choura s Evou Adamczykovou tak byli nakonec klasifikováni na 8. pozici.

Ve čtvrtfinále přitom duo z ASC Dukla ještě drželo naději na postup, Adamczykova převzala štafetu od Choury na třetím místě a skvělým finišem se dostala na postupovou druhou pozici před vítězkou sobotního individuálního závodu Léu Castaovou z Francie. V semifinále však po pádu svého partáka vyrazila do své části jízdy s velkým odstupem a dojela čtvrtá.

Text: Pavel Král, foto: CPA

CYKLISTKA MACHAČOVÁ UKONČILA ÚSPĚŠNOU KARIÉRU, V DUKLE ZŮSTÁVÁ

Jedna velká česká cyklistická kariéra skončila v prosinci v motolské hale na dráhových závodech Mistrovství planety. Velká postava české silniční a dráhové cyklistiky Jarmila Macháčová, členka ASC Dukla, závodila naposledy, udělala definitivní tečku za svou bohatou kariérou.

Největšího úspěchu dosáhla v roce 2013, kdy v Minsku vybojovala titul mistryně světa v bodovacím závodě. Po více než dvaceti letech dala vrcholovému sportu sbohem. Závodnice Dukly Praha se loučila se ctí, nejen symbolicky. Druhá skončila v bodovačce, třetí v omniu, čtvrtá ve vylučovacím závodě a s prvním týmem Dukly vyhrála stíhačku družstev. Ostatní závodníci jí poté vytvořili špalír z kol, tzv. uličku slávy, a aplaudovali jí na posledních metrech závodní kariéry.

„Byla to krásná rozlučka, hodně emotivní. Měla jsem tu syna, spoustu známých, dokonce přijela i rodina, u které jsem bydlela, když jsem hodně závodila v Holandsku. To bylo

velké překvapení, nečekala jsem to,“ přiznala Macháčová. O tom, že prosincový závod pro ni bude poslední, věděla hodně dlouho. „Letos už jsem to tak nějak dojížděla. I když už od září chodím do práce a moc jsem toho na kole od té doby nenajezdila, chtěla jsem se rozloučit trochu důstojně, a nakonec z toho byly slušné výsledky, tak jsem spokojená,“ řekla.

Na světovém šampionátu kromě zlata z Minsku ve stejné disciplíně vybojovala už o dva roky dříve stříbrnou medaili na světovém šampionátu v nizozemském Apeldoornu. K tomu má z bodovačky dva bronz z evropských šampionátů. A také veliké množství domácích titulů na dráze i na silnici.

A jak ona sama hodnotí svoji závodní kariéru? „Duhový dres byl můj sen od doby, kdy jsem jako malá sledovala cyklistiku. Ale nikdy by mě nenapadlo, že jej vybojuji, navíc na dráze, na kterou jsem na začátku ani nepomýšlela. Ale vážím si i jiných momentů – titulu na silnici, dalších dráhových medailí z mistrovství

Evropy i světa a moc hezký pro mě byl i návrat po porodu. Ten první rok na mě nebyl žádný tlak a cyklistiku jsem si tehdy neskutečně užívala,“ řekla.

U cyklistiky ale zatím nějak zakotvit neplánuje. „Syn je ještě malý a časově bych to teď nedala, chci se věnovat hlavně jemu a práci. Ale v budoucnu? Uvidíme. Určitě bych u cyklistiky chtěla nějakým způsobem zůstat, jen tomu teď nechávám volný průběh.“

S barvami Dukly však ve spojení zůstane. Ne na dráze, ale v kanceláři. „Je to samozřejmě něco jiného, ale baví mě to. Pracuji na Dukle na zahraničním oddělení a mám kolem sebe skvělé lidi, třeba běžce Pavla Masláka a další bývalé sportovce. V lednu mi bude čtyřicet, mám tříletého syna, a to cestování na závody už s ním nebylo ideální. Končím v pravý čas, všechno se to hezky sešlo. Cítím, že už nemusím nikomu nic dokazovat,“ dodala Jarmila Macháčová.

Text: Jaroslav Cícha, foto: Jan Brychta

SLAVNÁ JMÉNA, VZPOMÍNKY A HRDOST.

JUBILANTI DUKLY SE OPĚT SEŠLI

Konferenční sál Domu armády Praha se v předvánočním čase proměnil v místo plné emocí, vzpomínek i hrdosti. Sešli se v něm legendy Armádního sportovního centra Dukla – osobnosti, které v roce 2025 oslavily významné životní jubileum. Byli mezi nimi olympijští medailisté, mistři světa i Evropy, trenéři, ale také dlouholetí činovníci a zaměstnanci.

Slavnostní atmosféru podtrhlo předání pamětních listů a upomínkových darů z rukou vedení ASC Dukla. Ředitel centra plukovník Pavel Benc ve svém úvodním projevu připomněl nejen jejich sportovní úspěchy, ale i lidský rozměr: „Jsme tu hlavně proto, abychom se potkali. Kdysi jste Duklu reprezentovali nebo zastávali určité pracovní pozice. Pomohli jste ji dovést tam, kde nyní je. Za to vám děkuji.“ Následně neopomněl coby bývalý elitní běžec na lyžích zmínit blízkí se sportovní svátek, tedy zimní olympijské hry v Miláně a Cortině. „Držte Dukle palce a buďte jí nakloněni.“

Blahopřání na pódiu přijímaly opravdové persony. Zmínit lze olympijské šampiony – cyklistu Jiřího Dalera, fotbalistu Ladislava Vízka či sportovního střelce Miroslava Vargu. Dále legendárního diskaře Imricha Bugára, veslaře Jaroslava Hellebranda a Václava Vochosku nebo moderního pětibojaře i výborného šermíře Jiřího Adama.

Oceněných bylo dohromady dvaatřicet. Mezi nimi i sportovní komentátor Štěpán Škorpil, jenž Jubilanty moderuje od roku 2001. I on je totiž coby bývalý atlet s Duklou pevně spjatý. Loni v dubnu oslavil 80. narozeniny. Vůbec nejstarší účastníci pak byla devadesátiletá Ilona Janoušková, bývalá zaměstnankyně.

V uvolněné atmosféře, protkané úžasnými historkami, se oslavenci náramně bavili, každý přinesl do sálu kus své kariéry a vzpomínek. Dukla tak znovu ukázala, že není jen klubem, ale rodinou, která spojuje generace a uchovává odkaz českého sportu.

Ocenění jubilanti – sportovci a trenéři:

Atletika: Josef Horčic (80 let), Štěpán Škorpil (80), Imrich Bugár (70), Radomil Skoumal (70). **Cyklistika:** Jiří Daler (85), Karel Randák (70). **Fotbal:** Jiří Blažek (80), Ladislav Vízek (70). **Házená:** František Štika (65), Jiří Kotrč (65), Josef Toma (65). **Kanoistika:** Vladimír Dolejš (70). **Moderní pětiboj:** Jiří Adam (75). **Sportovní střelba:** Miroslav Varga (65), Emil Blažek (65). **Saně:** František Halíř (75), Jindřich Zeman (75). **Šerm:** Jiří Vincenc (80). **Veslování:** Jaroslav Hellebrand (80), Václav Vochoska (75), Rudolf Kopřiva (70).

Zaměstnanci:

Ilona Janoušková (90), Helenka Kostelníková (80), Zdeněk Beneš (75), Olga Mocová (75), Eva Rejzková (75), Vlastimil Šebela (75), Milena Cuřínová (65), Dana Hubinová (65), Milan Koudela (65), Václav Martauz (65), Vlastislav Šebesta (65).

NEUVĚŘITELNÁ RYCHLOPALBA. OLYMPIJSKÝ ŠAMPION VARGA A JEHO ZLATÝ SOUL

Proslavil se zlatou olympijskou medailí ze Soulu 1988, ale hlavně způsobem, jakým na ni dosáhl. V libovolné malorážce vleže na 50 metrů nastřílel

60 desítek z 60 ran za 27 minut, což byl při tehdejším časovém limitu (hodina a tři čtvrtě) počín vskutku unikátní. „Uteklo to jako voda. Některé věci už z paměti mizí, ale ten závod a ceremoniál v hlavě zůstávají,“ usmíval se na předvánočním setkání jubilantů Dukly pětadesátiletý Miroslav Varga.

Soupeřům, kteří tehdy nebyli možná ani v polovině svého snažení, tím doslova vyrazil dech. Neměli prakticky žádný prostor, aby jej předstihli. Nadlidský Vargův počín navíc už při

soutěži vnímali. „Byl to můj styl střelení. Přistupoval jsem k tomu podobně i v tréninku. Sázel jsem na intenzitu a rychlost. Prostoje jsem se snažil eliminovat, aby nepřišly nějaké krize,“ vysvětlil důvody své rychlopalby.

Že by jej dnes lidé poznávali na ulici a plácali coby olympijského šampiona po zádech, to je prý hudba minulosti. „Možná prvních čtrnáct dní po návratu,“ směje se. „Pak se vše vrátilo do starých kolejí. Náš sport není tak populární jako fotbal či hokej. Nejvíce se můžeme zviditelnit jednou za čtyři roky, když se konají olympijské hry,“ podotýká.

Střelba má přesto jednu velkou výhodu, na vysoké úrovni ji můžete provozovat i v pozdějším věku. Podobně to je ve Vargově případě. Zde je na místě připomenout jeho další husarský kousek, kdy se ještě ve 47 letech kvalifikoval na svou třetí olympiádu do Pekingu

(2008)! „Víc se dívám dopředu než zpět. Pořád střelím i mezi seniory, přestože je to fyzicky náročnější a člověk kolikrát bojuje i se zdravím.“

Dodnes je členem amatérského klubu SSK Dukla Plzeň, o svých nástupcích mezi profesionály má proto dokonalý přehled. Některé i vedl. „Třeba Petr Nymburský byl u mě od osmi let. Sleduji ale všechny. Těší mě, že dosahují úspěchů na mistrovství světa či Evropy. Je jen otázka času, kdy to někomu cinkne i pod pěti kruhy. Potenciál tam rozhodně je,“ má jasno. Pozvání na tradiční oceňování jubilantů Dukly jej moc potěšilo. „Velmi si toho cením. Duklákem jsem od roku 1979 a vždycky jím budu. Sešlo se tu mnoho osobností a já se mezi nimi cítím jako doma,“ vyličil své pocity Miroslav Varga.

Máme za sebou svátky související s koncem kalendářního roku 2025. A tak, jako téměř každý rok, se na portále objevují dotazy k náhradnímu volnu za službu ve svátek. Na jeden takový dotaz se nyní podíváme.

Dotaz:

Dobrý den,

chtěl bych se zeptat, jak je to s dobou výkonu služby během dne, kdy je svátek anebo uznaný den pracovního klidu. Příklad na upřesnění: Nastoupím do celodenní směny 24. 12. 2025 a končím 25. 12. 2025, tzn. 26 hodin výkonu služby v den zákonem uznaném jako den pracovního klidu či jako svátek. Pokud si zadám úpravu pracovní doby v systému DEPO, odečítá se mi doba služby, jako bych byl v zaměstnání (přitom ostatní jsou při zadání stejných podmínek doma). Pokud si dělám EOD, dělám tento měsíc o 26 hodin víc než zbytek jednotky. Otázka zní: mám nárok na 26 hodin volna za službu konanou nad rámec obvyklé doby služby (v tomto případě mám tento týden odpracovat jenom 17 hodin, jelikož nedělám směnný provoz) a 26 hodin náhradního volna (nebo 26 hodin náhradního volna a proplacení 100 % za službu ve svátek)? Myslím, že náhradní volno zrušilo proplacení příplatků za službu ve svátek. Ale kde tedy mám náhradu doby, kdy jsem byl oproti kolegům ve službě navíc?

Děkuji za odpověď

Odpověď:

Jaké nároky náleží vojákovi za službu konanou ve svátek, lze jednoduše dohledat v zákoně č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání. Podle tohoto zákona náleží vojákovi z povolání za službu konanou ve svátek náhradní volno (§ 29 odst. 3 zákona o vojácích z povolání). Ve vašem případě, tedy za službu konanou v rozsahu 26 hodin během dnů 24. a 25. 12. 2025, to činí 26 hodin náhradního volna.

Ano, vám, stejně jako vašim kolegům, kteří v této době službu nevykonávají a jsou „doma“, se doba služby ve svátek, která byla nebo měla být konána, započítává do základní týdenní doby služby. Jenže na rozdíl od nich vám za tuto dobu služby náleží zmíněné náhradní volno v rozsahu 26 hodin, které vám bude poskytnuto v následujícím období, kdy byste měl jinak konat službu (např. v některých vašich dnech služby v roce 2026), tedy v době, kdy vaši kolegové, kteří byli na svátky „doma“, budou, na rozdíl od vás, konat službu. I za dobu čerpání tohoto náhradního volna vám bude náležet služební plat (§ 68h písm. g) zákona o vojácích z povolání] přesto, že nebudete konat službu. Náhradní volno vám bude poskytnuto podle podmínek uvedených v § 29 odst. 4 a 5 zákona o vojácích z povolání. Na žádné další proplacení/příplatek 100 % za službu ve svátek nemáte nárok. Žádný příplatek za službu ve svátek zákon o vojácích z povolání, kterým se řídí průběh služby vojáka, neupravuje.

Redakce IKP

Vydává MO ČR
Odbor komunikace
Tychonova 1, 160 01 Praha 6
IČO 60162694
www.mo.gov.cz

Redakce: Rooseveltova 23, 160 05 Praha 6

Grafická úprava: Klára Šemberová

Jazyková korektura: Milena Krejsová, Kamil Novák

V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje
VHÚ Praha – produkční oddělení
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6

Tisk: TISK CENTRUM, s. r. o.

Číslo indexu: 45 011
ISSN 1211-801X
Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 17. 12. 2025
Toto číslo vyšlo dne: 19. 1. 2026

Titulní strana: Vzdušné síly AČR

KONTAKTY DO REDAKCE

Jana Deckerová (vedoucí redaktorka)
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
telefon: 973 215 549
mobil: 606 604 733
e-mail: Jana.Deckerova@mo.gov.cz

Lucie Růžková (redaktorka)
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
mobil: 724 850 598
e-mail: Lucie.Ruzkova1@mo.gov.cz

Petr Třešňák (redaktor)
Tychonova 1, 160 00 Praha 6
telefon: 973 200 152
mobil: 724 380 769
e-mail: petr.tresnak@mo.gov.cz

Klára Šemberová (grafik)
telefon: 973 215 612
e-mail: klara.semberova@mo.gov.cz

Elektronická podoba A reportu
je umístěna na www.mo.gov.cz

NABÍDKA VOLNÝCH POUKAZŮ NA PREVENTIVNÍ REHABILITACI V ROCE 2026

Pro vojáky z povolání splňující kritéria RMO č. 46/1999

Nemáte dosud přidělen poukaz na PR?

Nahlédněte do přehledu volných poukazů na našich webových stránkách.

V průběhu PR je zabezpečován bohatý program
doplněný sportovními či jinými aktivitami.

Pobyt můžete realizovat také s rodinnými příslušníky

Tip Volarezy: V ceně pobytu rodinného příslušníka v trvání 3 a více nocí
v lednových a únorových nástupních termínech zahrnuty níže uvedené služby
(týká se i zájemců, kteří svůj pobyt již objednali):

1 procedura MediStream – suché masážní lůžko

(vyhříváné vodní lůžko, kde dochází k masáži tryskami přes membránu)

- VLL K. Vary – Sadový Pramen
- VLL Františkovy Lázně

Vstup do posilovny (u VZ Měřín kardiozóna) a 1 vstup do sauny

- VLL K. Vary – hotel Bellevue
- VZ Bedřichov – hlavní budova/depandance
- VZ Dyje – hotel Vranov
- VZ Měřín – hlavní budova

On-line přehled „Volné poukazy na PR a DR“ v roce 2026
a další informace naleznete v uzavřené sekci Pobytů pro MO
(vstupní kód MX99).

Rezervaci PR je možné provést na tel. (973) 201 632 a 201 639
nebo na e-mail romana.nechybova@vlrz.cz a katerina.pankova@vlrz.cz

